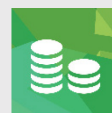

Raportul special

Veniturile UE bazate pe deșeurile de ambalaje din plastic nereciclate

Un început anevoios, îngreunat de date care nu sunt suficient de comparabile sau de fiabile

CURTEA DE
CONTURI
EUROPEANĂ

Cuprins

	Puncte
Sinteză	I-VIII
Introducere	01-17
Noua resursă proprie bazată pe deșeurile de ambalaje din plastic nereciclate	01-07
Calcularea și colectarea resursei proprii bazate pe deșeurile de plastic	08-10
Calcularea cantității de deșeuri de ambalaje din plastic generate și reciclate	11-15
Roluri și responsabilități	16-17
Sfera și abordarea auditului	18-24
Observații	25-94
Introducerea noii resurse proprii a cunoscut dificultăți, ceea ce a dus la estimări inexacte	25-60
Statele membre nu erau suficient de pregătite, iar sprijinul Comisiei a fost relevant, dar nu a ajuns în timp util	25-41
Definițiile diferite ale noțiunii de <i>plastic</i> și incertitudinea juridică au îngreunat introducerea armonizată a resursei proprii	42-53
În primul an de punere în aplicare, previziunile pentru resursa proprie bazată pe deșeurile de plastic au fost subestimate cu 1,1 miliarde de euro și a fost necesară o compensare din contribuțiile bazate pe VNB pentru a echilibra bugetul UE	54-60

Unele probleme legate de comparabilitatea și fiabilitatea datelor nu au fost încă rezolvate	61-94
Statele membre utilizează metode de compilare diferite și nu echilibrează rezultatele obținute	61-66
Măsurarea cantității reciclate nu are loc la punctul de intrare în operațiunea de reciclare	67-71
Există riscul ca datele privind cantitățile reciclate să nu fie fiabile, din cauza lipsei controalelor privind prelucrarea deșeurilor primite de reciclatori	72-88
Inspekțiile Comisiei urmează procese bine stabilite, dar nu sunt suficiente pentru a aborda cele mai mari riscuri care pot afecta compilarea datelor	89-94
Concluzii și recomandări	95-98

Anexe

Anexa I – Contribuțiile nete ale statelor membre la resursa proprie bazată pe deșeurile de plastic în 2023 și reducerile corespunzătoare

Acronime

Glosar

Răspunsurile Comisiei

Calendar

Echipa de audit

Sinteză

I Resursele proprii ale Uniunii Europene sunt principalele surse de venit pentru bugetul UE. În ianuarie 2021, UE a introdus o nouă resursă proprie, bazată pe deșeurile de ambalaje din plastic nereciclate generate de statele membre. Scopul era de a diversifica sursele de venituri ale UE și de a contribui la obiectivele sale de mediu, încurajând statele membre să reducă acest tip de deșeuri. În 2023, veniturile provenite din noua resursă s-au ridicat la 7,2 miliarde de euro, reprezentând 4,0 % din veniturile totale ale UE.

II Curtea și-a propus să examineze prin acest audit cadrul instituit de Comisie, în cooperare cu statele membre, pentru gestionarea noii resurse proprii. În special, s-a evaluat dacă Comisia și statele membre erau suficient de pregătite pentru introducerea noii resurse proprii și puteau asigura comparabilitatea și fiabilitatea datelor în vederea calculării acesteia.

III Auditul a căutat să identifice într-un stadiu încă incipient în ce domenii ar putea fi ameliorat procesul de calcul. Se speră, de asemenea, că concluziile acestui audit vor pune la dispoziția Comisiei învățăminte relevante pentru gestionarea noilor resurse proprii care urmează să fie introduse în anii viitori.

IV Curtea concluzionează că statele membre nu erau suficient de pregătite pentru punerea în aplicare a resursei proprii bazate pe deșeurile de ambalaje din plastic nereciclate. Deși acțiunile Comisiei de monitorizare și de sprijinire a punerii în aplicare au fost utile pentru îmbunătățirea calității datelor, ele nu au sosit în timp util. Totodată, s-a ajuns la concluzia că datele utilizate în scopul resursei proprii nu erau suficient de comparabile și de fiabile. Această problemă afectează și datele utilizate pentru raportarea cu privire la îndeplinirea obiectivelor de reciclare stabilite de Directiva privind ambalajele și deșeurile de ambalaje.

V Curtea a constatat că statele membre au transpus cu întârziere anumite aspecte principale din legislație. S-a observat, de asemenea, că definiția *plasticului* varia între diferite documente legislative ale UE. Combinat cu adoptarea tardivă a unor cerințe-cheie în legislație, acest lucru a împiedicat introducerea armonizată a resursei proprii.

VI În plus, statele membre nu au aplicat proceduri importante de compilare a datelor, cum ar fi utilizarea celor două metode de compilare pentru deșeurile generate și echilibrarea rezultatelor. Ele nu aplicau punctul de măsurare specificat de legislație pentru a calcula cantitățile reciclate și nici nu utilizau ratele medii ale pierderilor pe baza unor norme armonizate.

VII În plus, deși urmau procese bine stabilite, inspecțiile Comisiei nu au fost suficiente pentru a combate cele mai mari riscuri în compilarea datelor. Curtea consideră că există un risc ca, din cauza lipsei controalelor privind procesele de reciclare, deșeurile de ambalaje din plastic declarate ca reciclate să nu fie, de fapt, reciclate în toate cazurile. Statele membre nu erau în măsură să se asigure că condițiile de reciclare a deșeurilor de ambalaje din plastic exportate în afara UE erau în mare parte echivalente cu procesele de reciclare din UE.

VIII Curtea recomandă Comisiei:

- să aplice învățămintele desprinse din introducerea resursei proprii bazate pe deșeurile de ambalaje din plastic nereciclate;
- să îmbunătățească comparabilitatea și fiabilitatea datelor;
- să atenueze riscul ca deșeurile trimise reciclătorilor să nu fie de fapt reciclate.

Introducere

Noua resursă proprie bazată pe deșeurile de ambalaje din plastic nereciclate

01 Resursele proprii ale Uniunii Europene sunt principalele surse de venit pentru bugetul UE. Până în 2021, existau trei tipuri de resurse proprii: resursele proprii tradiționale (provenite în principal din taxele vamale percepute la importurile în UE), resursa proprie bazată pe taxa pe valoarea adăugată (TVA) și resursa proprie bazată pe venitul național brut (VNB).

02 În ianuarie 2021, UE a introdus o nouă resursă proprie, bazată pe deșeurile de ambalaje din plastic nereciclate generate de statele membre (concept folosit în continuare în forma prescurtată „resursa proprie bazată pe deșeurile de plastic”)¹. Aceasta a fost prima modificare majoră adusă sistemului de resurse proprii al UE din 1988 încoace, an în care a fost introdusă resursa proprie bazată pe produsul național brut (PNB) (care a fost modificată ulterior și se bazează acum pe VNB). Resursa proprie bazată pe deșeurile de plastic este, de asemenea, primul pas în foaia de parcurs vizând introducerea de noi resurse proprii pentru a asigura rambursarea datoriei aferente instrumentului de redresare al UE. Foaia de parcurs este anexată la Acordul interinstituțional dintre Consiliu, Parlament și Comisie privind cadrul financiar multianual 2021-2027².

03 [Decizia privind resursele proprii](#) menționează că introducerea acestei noi resurse proprii oferă un stimul pentru reducerea consumului de produse din plastic de unică folosință, încurajează reciclarea și stimulează economia circulară. Decizia explică, de asemenea, că noile resurse proprii ar trebui să sprijine mai bine obiectivele politicilor Uniunii și să reducă contribuțiile statelor membre bazate pe VNB³.

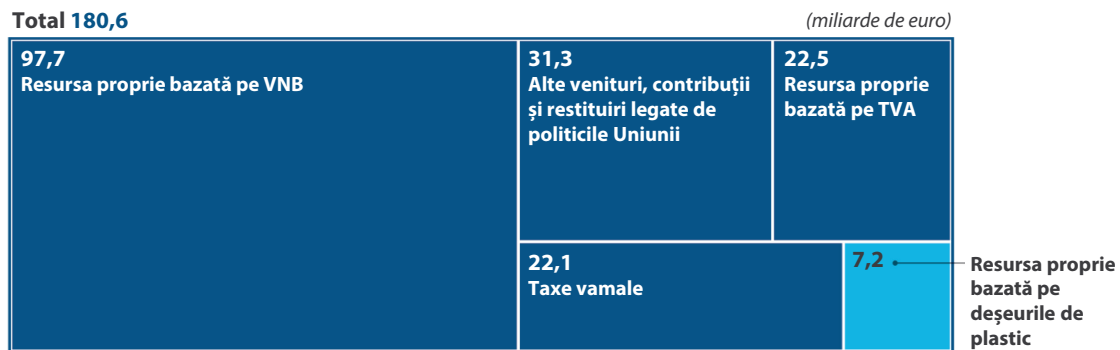
04 În 2023, veniturile provenite din resursa proprie bazată pe deșeurile de plastic s-au ridicat la 7,2 miliarde de euro, reprezentând 4,0 % din veniturile totale ale UE (a se vedea [figura 1](#)). Defalcarea contribuțiilor pe state membre este prezentată în [anexă](#).

¹ [Decizia 2020/2053 a Consiliului](#) (denumită în continuare „Decizia privind resursele proprii”).

² [Acordul interinstituțional](#) dintre Parlamentul European, Consiliul Uniunii Europene și Comisia Europeană privind disciplina bugetară, inclusiv o foaie de parcurs în vederea introducerii de noi resurse proprii.

³ Considerentele 6 și 7 ale [Deciziei privind resursele proprii](#).

Figura 1 – Sursele de venituri ale UE în 2023

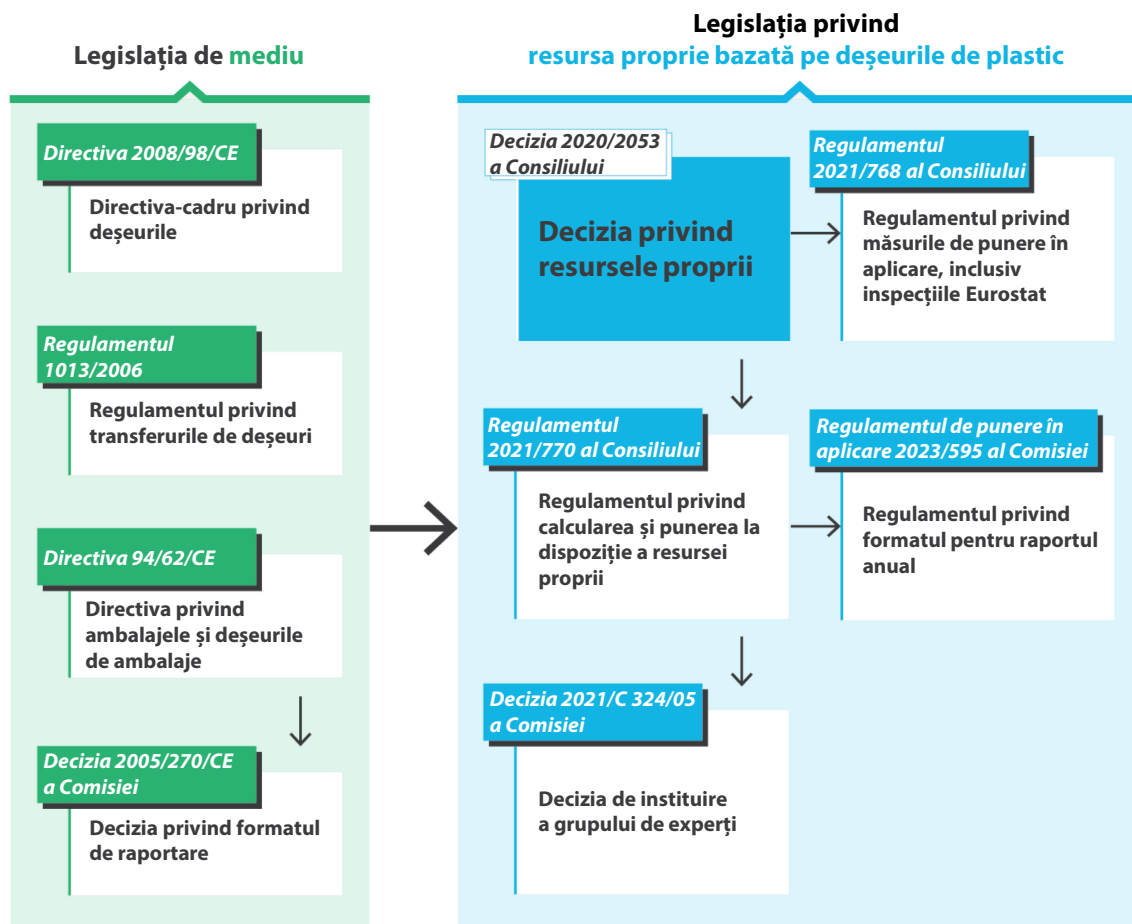

Notă: această cifră nu include veniturile bugetare asociate lansării instrumentului de redresare NextGenerationEU, dat fiind caracterul excepțional și temporar al acestuia.

Sursa: Curtea de Conturi Europeană, pe baza conturilor consolidate ale UE.

05 Figura 2 prezintă cadrul legislativ, care este compus din legislația de mediu și din legislația privind resursa proprie bazată pe deșeurile de plastic.

Figura 2 – Cadrul legislativ

Sursa: Curtea de Conturi Europeană.

06 Directiva-cadru privind deșeurile⁴ stabilește conceptele fundamentale și definițiile de bază legate de gestionarea deșeurilor, inclusiv conceptul de deșeurii, de reciclare și de valorificare. Directiva privind ambalajele și deșeurile de ambalaje⁵ stabilește definiții, obiective de reciclare și alte dispoziții aplicabile în mod specific ambalajelor și deșeurilor de ambalaje. Aceasta cere statelor membre să compileze și să raporteze date privind deșeurile de ambalaje din plastic. Începând din 1997, datele respective sunt utilizate pentru a verifica dacă obiectivele de reciclare stabilite în directivă au fost atinse. Regulamentul privind transferurile de deșeurii⁶ prevede normele care se aplică la transportul de deșeurii în interiorul UE și la exportul acestora către țări terțe.

07 Decizia privind resursele proprii stabilește metoda de calcul pentru resursa proprie bazată pe deșeurile de plastic. Alte acte legislative⁷ prevăd detalii suplimentare importante privind punerea în aplicare a acesteia. În [Avizul nr. 3/2022](#) referitor la propunerea Comisiei privind procedurile de punere la dispoziție a celor trei noi resurse proprii, Curtea a recomandat consolidarea și alinierea normelor pentru toate resursele proprii⁸.

Calcularea și colectarea resursei proprii bazate pe deșeurile de plastic

08 Resursa proprie bazată pe deșeurile de plastic constă într-o contribuție națională calculată la 0,8 euro pe kilogram de deșeurii de ambalaje din plastic nereciclate. Cele 17 state membre care, în 2017, au avut un VNB pe cap de locuitor sub media UE beneficiau de o reducere forfetară fixă, menită să evite un impact regresiv excesiv asupra contribuțiilor naționale⁹. Reducerea a fost calculată prin înmulțirea populației din 2017 a statului membru cu 3,8 kilograme și cu 0,8 euro. [Figura 3](#) ilustrează această metodă de calcul.

⁴ Directiva 2008/98/CE.

⁵ Directiva 94/62/CE privind ambalajele și deșeurile de ambalaje.

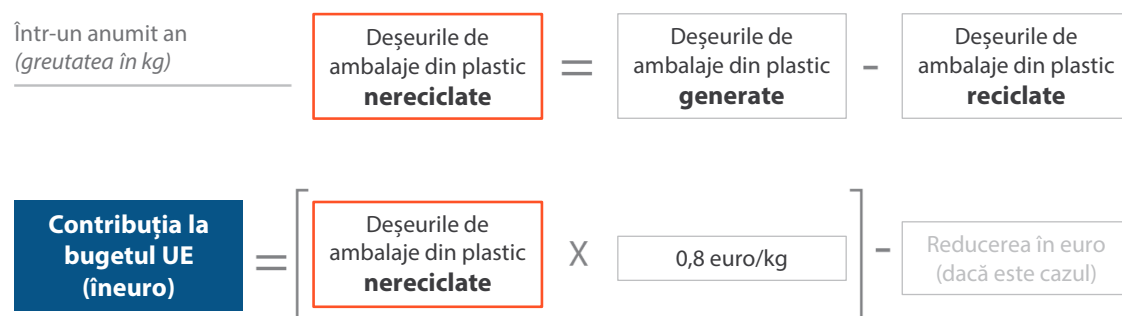
⁶ Regulamentul (CE) nr. 1013/2006.

⁷ Regulamentul 2021/768 al Consiliului (măsuri de control și de supraveghere), Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2023/595 al Comisiei (cerințe de raportare) și Regulamentul 2021/770 al Consiliului (procedura de punere la dispoziție a resursei proprii).

⁸ Punctele 42-44.

⁹ Considerentul 7 al [Deciziei privind resursele proprii](#).

Figura 3 – Calculul contribuțiilor statelor membre

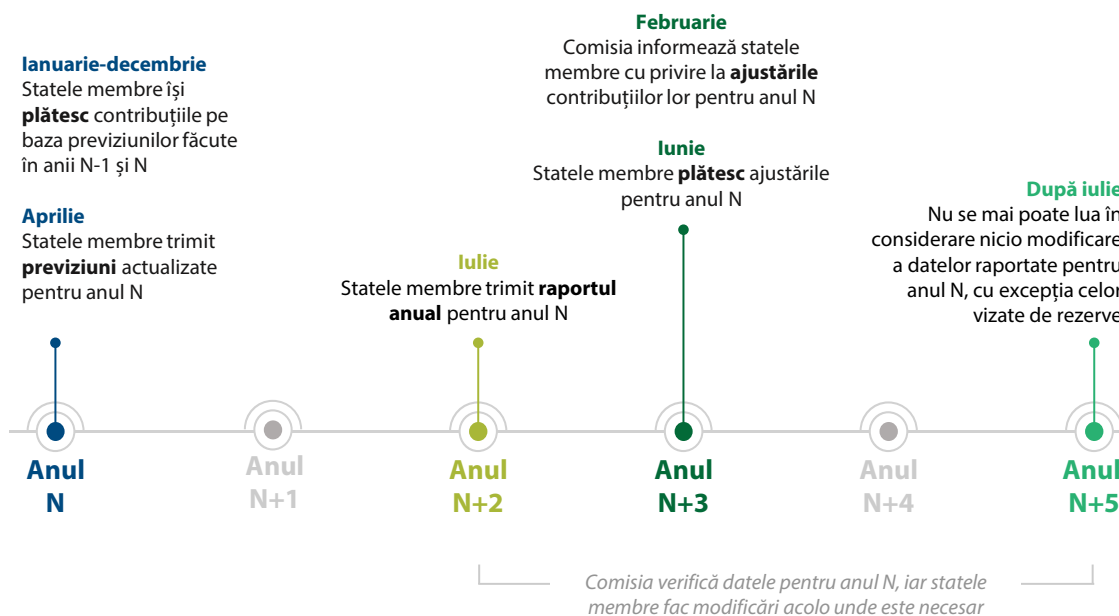

Sursa: Curtea de Conturi Europeană, pe baza Deciziei privind resursele proprii.

09 Aceste calcule se bazează pe datele statistice privind totalul deșeurilor de ambalaje din plastic generate și reciclate în fiecare an, astfel cum au fost raportate de statele membre. Întrucât datele relevante sunt disponibile la doi ani după anul în cauză, Comisia calculează contribuțiile mai întâi pe baza unor previziuni convenite cu statele membre. Este vorba de o practică standard care se aplică și pentru resursele proprii bazate pe TVA și pe VNB.

10 Comisia ajustează calculele contribuțiilor statelor membre de îndată ce devin disponibile datele statistice. În fiecare an, Comisia colectează sumele datorate de statele membre care au plătit sume mai mici decât cele efectiv datorate proporțional cu cota lor din VNB-ul UE, pentru a le distribui între statele membre care au plătit mai mult decât ar fi trebuit. **Figura 4** prezintă principalele etape în procesul de calculare și colectare a contribuțiilor statelor membre la resursa proprie bazată pe deșeurile de plastic.

Figura 4 – Etape în procesul de calculare și colectare a contribuțiilor statelor membre pentru un anumit an N

Sursa: Curtea de Conturi Europeană, pe baza [Regulamentului \(UE\) 2021/770 al Consiliului](#).

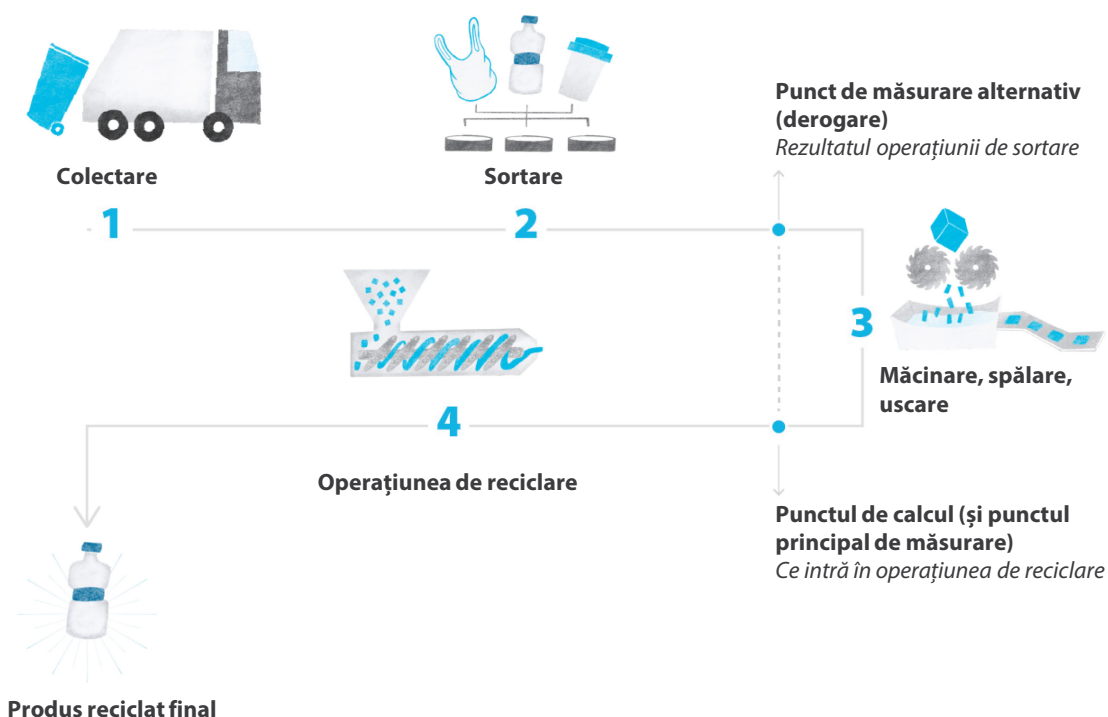
Calcularea cantității de deșuri de ambalaje din plastic generate și reciclate

11 În conformitate cu Regulamentul de punere în aplicare care stabilește formatul raportului anual¹⁰, statele membre trebuie să utilizeze două metode pentru a estima cantitatea de deșuri de ambalaje din plastic generate. Prima este așa-numita „abordare bazată pe introducerea pe piață”, care utilizează în principal date provenite de la producătorii de ambalaje din plastic. A doua este „abordarea bazată pe analiza deșurilor”, care utilizează informații privind cantitățile și tipurile de materiale dintr-un anumit flux de deșuri. Pe baza rezultatelor celor două metode, statele membre trebuie să furnizeze o estimare unică a cantității de deșuri generate. Este vorba de așa-numita „echilibrare” a celor două metode.

¹⁰ [Regulamentul de punere în aplicare \(UE\) 2023/595 al Comisiei](#).

12 Directiva privind ambalajele și deșeurile de ambalaje¹¹ include cerința ca greutatea deșeurilor de ambalaje reciclate să se măsoare în momentul în care deșeurile intră în operațiunea de reciclare („punctul de calculare”). Prin derogare de la această cerință, legislația permite măsurarea la ieșirea din operațiunea de sortare, cu condiția ca deșeurile să fie reciclate ulterior și ca greutatea materialelor sau a substanțelor eliminate prin operațiuni anterioare reciclării să fie dedusă. A se vedea *figura 5* pentru mai multe detalii.

Figura 5 – Calcularea cantității de ambalaje din plastic reciclate

Sursa: Curtea de Conturi Europeană, pe baza figurii A 1 – *Plastics calculation point*, p. 67 din documentul Comisiei intitulat *Guidance for the compilation and reporting of data on packaging and packaging waste according to Decision 2005/270/EC*, versiunea din martie 2023.

¹¹ Articolul 6a alineatul (2) din [Directiva \(UE\) 2018/852](#) de modificare a Directivei privind ambalajele și deșeurile de ambalaje.

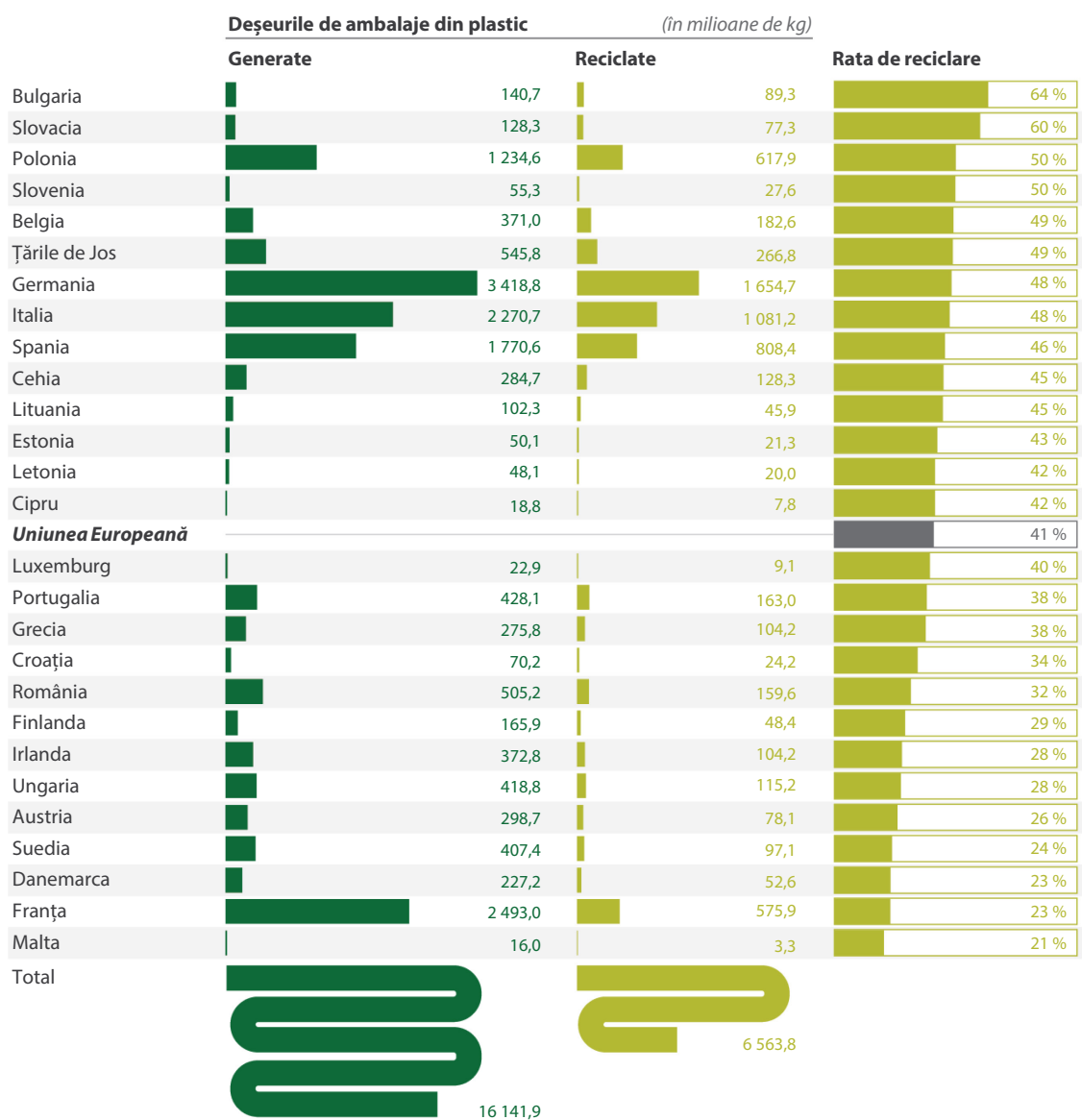
13 Dacă se prevalează de derogarea privind măsurarea la punctul de calculare, statele membre pot utiliza ratele medii ale pierderilor pentru a estima greutatea materialelor sau a substanțelor eliminate înainte de reciclare. Ratele medii ale pierderilor pot fi utilizate numai dacă nu se pot obține date fiabile în alt mod. Ele trebuie calculate pe baza regulilor care urmează să fie stabilite de Comisie într-un act delegat. Directiva-cadru privind deșeurile a cerut Comisiei să adopte un act delegat privind ratele medii ale pierderilor înainte de 31 martie 2019¹².

14 Statele membre trebuie să se asigure că deșeurile exportate din UE în scopul reciclării sunt luate în calcul pentru obiectivele de reciclare numai dacă exportatorul dovedește că tratarea deșeurilor în afara UE a avut loc în condiții care sunt în mare parte echivalente cu cerințele dreptului relevant al Uniunii privind protecția mediului¹³. Deșeurile de ambalaje din plastic importate într-un stat membru în vederea reciclării trebuie scăzute din cantitatea totală reciclată a acestuia. *Figura 6* prezintă ratele de reciclare pe baza datelor raportate de statele membre în 2023 pentru resursa proprie pentru anul 2021.

¹² Articolul 11a alineatul (10) din [Directiva \(UE\) 2018/851](#) de modificare a Directivei-cadru privind deșeurile.

¹³ Articolul 11a alineatul (8) din [Directiva \(UE\) 2018/851](#) de modificare a Directivei-cadru privind deșeurile și articolul 6a alineatul (8) din [Directiva \(UE\) 2018/852](#) de modificare a Directivei privind ambalajele și deșeurile de ambalaje.

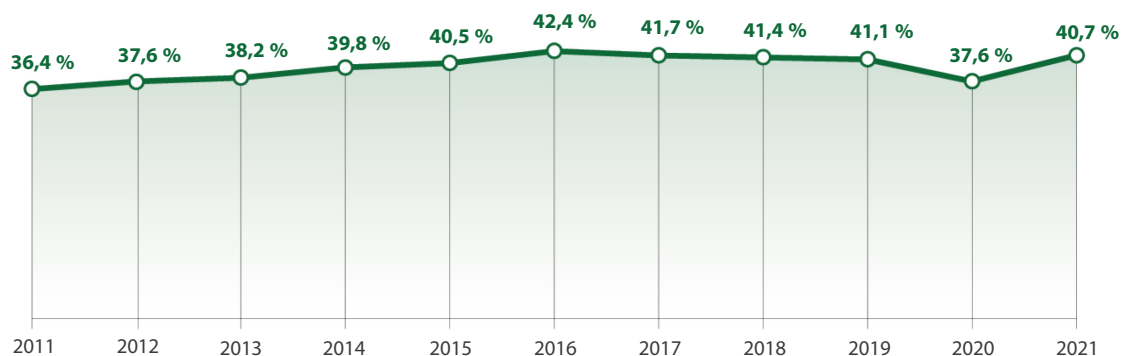
Figura 6 – Ratele de reciclare a ambalajelor din plastic raportate pentru 2021

Sursa: Curtea de Conturi Europeană, pe baza rapoartelor anuale ale statelor membre pentru 2021.

15 *Figura 7* arată că rata medie de reciclare a rămas relativ stabilă în ultimul deceniu. Cu toate acestea, într-un document de analiză cu privire la măsurile luate de UE pentru combaterea problemei deșeurilor din plastic, Curtea a observat că mai multe aspecte pot afecta comparabilitatea în timp a datelor¹⁴.

Figura 7 – Rata medie de reciclare în UE în ultimul deceniu

Sursa: Curtea de Conturi Europeană, pe baza datelor publicate de Eurostat pentru perioada 2011-2020 și a rapoartelor anuale ale statelor membre pentru 2021 prezentate în 2023.

Roluri și responsabilități

16 Statele membre sunt responsabile de compilarea și raportarea datelor statistice relevante utilizate pentru calcularea resursei proprii bazate pe deșeurile de plastic¹⁵. De asemenea, ele trebuie să desemneze reprezentanți care să asiste și să consilieze Comisia în chestiuni legate de acest domeniu statistic, ca parte a grupului de experți pentru statisticile referitoare la deșeurile de ambalaje din plastic („grupul de experți SPPW”). În ceea ce privește legislația de mediu, statele membre trebuie să își îndeplinească obligațiile care le revin în temeiul dreptului UE. Printre acestea se numără încorporarea actelor legislative relevante ale UE în legislația națională (transpunere) și aplicarea lor¹⁶.

¹⁴ A se vedea punctele 44 și 45 din [Documentul de analiză nr. 04/2020](#): „Măsurile adoptate de UE pentru combaterea problemei deșeurilor din plastic”.

¹⁵ [Regulamentul \(UE, Euratom\) 2021/770 al Consiliului](#).

¹⁶ Articolul 4 alineatul (3) din [Tratatul privind Uniunea Europeană](#). Pentru mai multe detalii, a se vedea și [Documentul de analiză nr. 07/2018](#) intitulat „Punerea în practică a dreptului UE: responsabilitățile de supraveghere care revin Comisiei Europene în temeiul articolului 17 alineatul (1) din Tratatul privind Uniunea Europeană”.

17 În cadrul Comisiei, Oficiul de Statistică al UE (Eurostat), Direcția Generală Buget (DG BUDG) și Direcția Generală Mediu (DG ENV) sunt direcțiile generale responsabile pentru această resursă proprie. Rolurile și responsabilitățile lor respective sunt stabilite într-un memorandum de înțelegere, care include principalele dispoziții enumerate în *figura 8*.

Figura 8 – Rolurile și responsabilitățile Comisiei

Eurostat

- verifică datele statelor membre privind deșeurile de ambalaje din plastic;
- efectuează inspecții în statele membre;
- informează DG BUDG cu privire la rezerve;
- coordonează activitatea grupului de experți SPPW;
- propune măsuri de asigurare a calității datelor.

DG ENV

- propune acte legislative privind deșeurile;
- monitorizează punerea în aplicare a legislației privind deșeurile;
- informează Eurostat și DG BUDG cu privire la probleme legislative, inclusiv la posibile încălcări.

DG BUDG

- calculează contribuțiile statelor membre și le colectează;
- calculează și colectează ajustări ale contribuțiilor;
- formulează și ridică rezerve privind calitatea datelor.

Sursa: Curtea de Conturi Europeană, pe baza memorandumului de înțelegere dintre Eurostat, DG BUDG și DG ENV.

Sfera și abordarea auditului

18 Curtea și-a propus să examineze prin acest audit cadrul instituit de Comisie, în cooperare cu statele membre, pentru gestionarea noii resurse proprii. S-a examinat, în special, dacă:

- o Comisia și statele membre au fost suficient de pregătite pentru introducerea noii resurse proprii;
- o Comisia și statele membre puteau asigura comparabilitatea și fiabilitatea datelor pentru calcularea noii resurse proprii.

19 Prin intermediul acestui audit (efectuat în perioada iunie 2023-februarie 2024), Curtea a urmărit și să identifice, încă dintr-un stadiu incipient, în ce domenii ar putea fi îmbunătățit procesul de calcul. Se speră, de asemenea, că concluziile acestui audit vor pune la dispoziția Comisiei învățăminte relevante pentru gestionarea altor noi resurse proprii care pot fi introduse în următorii ani.

20 Criteriile de audit au fost extrase din legislația relevantă, din [Orientările privind o mai bună legiferare](#) și din practicile existente ale Comisiei pentru resursele proprii bazate pe VNB și pe TVA, care utilizează și ele date statistice.

21 Printre principalele aspecte ale abordării Curții s-au numărat:

- o o examinare documentară a actelor legislative relevante și a principalelor documente ale Comisiei și ale grupului de experți pentru statisticile referitoare la deșeurile de ambalaje din plastic („grupul de experți SPPW”) (proceduri, documente de orientare, modele, documente de lucru, procese-verbale ale reuniunilor cu statele membre);
- o interviuri cu Eurostat, DG BUDG și DG ENV;
- o analiza datelor trimise de statele membre pentru previziunile utilizate în calculul contribuțiilor pe 2021, a rapoartelor de calitate furnizate în temeiul Directivei privind ambalajele și deșeurile de ambalaje și a rapoartelor anuale trimise de statele membre în 2023.

22 Printr-un sondaj în rândul celor 27 de autorități naționale responsabile de compilarea datelor, Curtea a căutat să afle ce credeau acestea despre modul în care Comisia gestionează noua resursă proprie. S-au primit 26 de răspunsuri, care au fost utilizate ca sursă suplimentară de informații. Informațiile colectate prin intermediul sondajului au fost analizate mai în detaliu în cadrul unor interviuri la distanță cu autoritățile în cauză din șase state membre.

23 Curtea a vizitat trei state membre: România, Italia și Țările de Jos. Acestea au fost selectate pe baza informațiilor disponibile la Eurostat. S-a dorit să se colecteze informații de la state membre care generau cantități diferite de deșeuri de plastic pe cap de locuitor și care aveau rate de reciclare și cantități exportate pentru a fi reciclate diferite. În plus, Curtea a fost prezentă în calitate de observator în timpul vizitei de verificare efectuate de Eurostat în Polonia, pentru a colecta informații cu privire la modul în care Eurostat pune în aplicare cadrul său de verificare prin intermediul inspecțiilor.

24 Acest audit nu și-a propus să verifice dacă introducerea resursei proprii bazate pe deșeurile de plastic a condus la o reducere a deșeurilor de plastic generate sau la o creștere a cantității reciclate. Curtea nu a efectuat nici o analiză juridică pentru a stabili dacă problemele legate de transpunerea dreptului UE în legislația națională ar trebui să declanșeze proceduri de constatare a neîndeplinirii obligațiilor.

Observații

Introducerea noii resurse proprii a cunoscut dificultăți, ceea ce a dus la estimări inexacte

Statele membre nu erau suficient de pregătite, iar sprijinul Comisiei a fost relevant, dar nu a ajuns în timp util

25 Pentru a se asigura o introducere fără hopuri a resursei proprii bazate pe deșeurile de plastic și pentru ca fiabilitatea și comparabilitatea datelor de calcul să fie suficiente, definițiile și metodologiile de calcul introduse de Directiva privind ambalajele și deșeurile de ambalaje ar fi trebuit să fie transpuse în timp util de statele membre. [Orientările privind o mai bună legiferare](#) recomandă Comisiei să examineze cu atenție măsurile naționale de punere în aplicare, pentru a asigura conformitatea deplină, și să inițieze acțiuni de remediere, după caz.

26 Întrucât neconformitatea ar putea avea un impact asupra calculării contribuțiilor statelor membre, este important ca Comisia să analizeze în timp util orice problemă pe care o detectează în ceea ce privește transpunerea sau legislația națională. Ea ar trebui să utilizeze apoi această analiză pentru a identifica statele membre cu grad ridicat de risc și domeniile de compilare a datelor care să fie supuse verificărilor.

Majoritatea statelor membre au transpus cu întârziere Directiva privind ambalajele și deșeurile de ambalaje, iar monitorizarea de către Comisie a problemelor legate de transpunere va dura mai mulți ani

27 Actul legislativ care a modificat Directiva privind ambalajele și deșeurile de ambalaje observa că fiabilitatea și comparabilitatea datelor trebuie îmbunătățite¹⁷. Această modificare a introdus un set de noi definiții și reguli de calcul care trebuiau transpuse în legislația statelor membre până la 5 iulie 2020. Prin urmare, atunci când Comisia a propus resursa proprie bazată pe deșeurile de plastic în mai 2018¹⁸, exista o nevoie recunoscută de îmbunătățire a calității datelor. Avizul Curții referitor la propunerea Comisiei de decizie privind resursele proprii a subliniat, la rândul său, această necesitate¹⁹.

28 Curtea a identificat dispozițiile Directivei privind ambalajele și deșeurile de ambalaje care sunt relevante pentru calcularea resursei proprii bazate pe deșeurile de plastic²⁰. Ea a analizat dacă Comisia verificase dacă statele membre transpuseseră în mod corect aceste dispoziții în propria lor legislație.

29 Curtea a observat că 5 state membre informaseră Comisia că transpuseseră directiva în termenul stabilit. Restul de 22 fie nu au informat Comisia că au transpus directiva, fie au informat că nu au transpus-o. Comisia a inițiat proceduri de constatare a neîndeplinirii obligațiilor pentru aceste 22 de state membre. În urma notificării transpunerii de către statele membre, 12 dintre aceste proceduri au fost închise în 2021, 7 în 2022 și 2 în 2023. Procedura rămasă era încă deschisă la momentul auditului, deoarece statul membru în cauză (Croatia) nu informase Comisia că a transpus directiva.

¹⁷ Considerentul 22 al [Directivei \(UE\) 2018/852 de modificare a Directivei-cadru privind deșeurile](#).

¹⁸ Propunerea Comisiei de decizie a Consiliului privind sistemul de resurse proprii ale Uniunii Europene [[COM\(2018\) 325 final](#)].

¹⁹ Punctul 40 și caseta 2 din [Avizul nr. 5/2018](#) al Curții.

²⁰ Articolul 3 alineatul (1) litera (a) și articolul 2, precum și articolul 6a alineatele (1)-(5), (7) și (8) din [Directiva 94/62/CE](#) privind ambalajele și deșeurile de ambalaje.

30 După ce fiecare stat membru a informat Comisia că transpunerea este completă, aceasta a solicitat unui contractant extern să efectueze verificări ale conformității. În septembrie 2022, contractantul extern a transmis Comisiei studii de conformitate în care erau prezentate rezultatele verificărilor pentru 23 de state membre. În februarie și martie 2023, contractantul a prezentat Comisiei alte două studii de conformitate. Spania a informat Comisia cu privire la finalizarea transunerii abia în 2023, ceea ce înseamnă că studiul de conformitate pentru această țară urma să fie finalizat în 2024.

31 Curtea a analizat rezultatele celor 25 de studii de conformitate efectuate de contractantul extern. Ea a verificat dacă toate dispozițiile majore și definițiile relevante pentru compilarea datelor în vederea calculării resursei proprii bazate pe deșeurile de plastic fuseseră transpuse corect. S-a constatat astfel că, pentru 17 dintre aceste state membre, cel puțin o dispoziție majoră relevantă pentru calcularea resursei proprii nu fusese transpusă în mod corespunzător (a se vedea [figura 9](#)).

Figura 9 – Rezultatele verificărilor externalizate de conformitate privind dispozițiile relevante pentru calcularea resursei proprii bazate pe deșeurile de plastic și numărul de state membre vizate

Notă: la data auditului, Comisia nu primise încă rezultatele studiului de conformitate pentru două state membre.

Sursa: Curtea de Conturi Europeană, pe baza rapoartelor de verificare a conformității întocmite de contractantul extern.

32 Comisia a luat măsurile adecvate atunci când statele membre nu au informat-o că transpunerea era completă. Ea nu a analizat însă imediat impactul problemelor legate de transpunere (identificate de contractantul extern) asupra calculării resursei proprii bazate pe deșeurile de plastic. Prin urmare, rezultatele verificărilor de conformitate nu au fost luate în considerare în exercițiul desfășurat de Comisie cu scopul de a stabili o ordine de prioritate pentru procesul de verificare a modului în care statele membre compilau datele.

33 Comisia utilizează rezultatele verificărilor de conformitate în timpul inspecțiilor sale în statele membre. Aceste inspecții sunt însă prevăzute să aibă loc între 2023 și 2026. Cu alte cuvinte, urmărirea eventualelor probleme grave identificate de verificările de conformitate nu va avea loc în timp util. Problemele identificate în cursul inspecțiilor ca afectând calcularea resursei proprii conduc la formularea unei rezerve, pe care Comisia o ridică odată ce problemele sunt soluționate. Experiența dobândită în legătură cu alte resurse proprii arată că pot să treacă chiar și mai mulți ani înainte ca o rezervă să fie retrasă. Altfel spus, statele membre pot continua să utilizeze definiții diferite și metodologii de compilare inadecvate pentru o perioadă lungă de timp. Aceste diferențe riscă să afecteze calcularea contribuțiilor statelor membre.

Comisia a luat mai multe măsuri pentru a sprijini statele membre, dar, în cea mai mare parte, după ce noua resursă proprie fusese deja introdusă

34 Pentru a aborda eventualele probleme legate de punerea în aplicare a noii resurse proprii, Comisia ar trebui să elaboreze o strategie de punere în aplicare²¹. Cooperarea cu statele membre în vederea punerii în aplicare a legislației UE ar trebui să fie un element esențial al acestei strategii. Comisia ar trebui, de asemenea, să urmărească să ofere sprijin statelor membre. În acest sens, ea ar trebui să primească în timp util informații relevante cu privire la aplicarea legislației UE de către statele membre și să fie pregătită să ia măsuri corective, după caz.

²¹ Orientările privind o mai bună legiferare, capitolul V, nr. 2.

35 Comisia a utilizat mai multe metode pentru a evalua capacitatea statelor membre de a pune în aplicare legislația referitoare la resursa proprie bazată pe deșeurile de plastic. Astfel cum s-a menționat la punctul **30**, Comisia a monitorizat transpunerea legislației relevante în sistemele juridice proprii ale statelor membre. Aceasta a efectuat și vizite informale în 17 state membre pentru a prezenta pe scurt punerea în aplicare a resursei proprii bazate pe deșeurile de plastic și pentru a face schimb de informații cu privire la modul în care statele membre compilează cantitatea. Aceste acțiuni au avut loc însă în cea mai mare parte după introducerea resursei proprii în ianuarie 2021, dată până la care statele membre trebuiau deja să fi implementat măsurile și sistemele de gestionare a noii resurse proprii. Comisia a explicat Curții că constrângerile impuse de pandemia de COVID-19 i-au limitat acțiunile de sprijinire și de monitorizare a pregătirii statelor membre pentru punerea în aplicare a noii resurse proprii.

36 O altă metodă importantă de a obține feedback de la statele membre este prin intermediul grupului de experți SPPW (a se vedea punctul **16**). În reuniunile acestuia, statele membre au posibilitatea de a aduce în discuție orice probleme cu care se confruntă sau domenii care necesită clarificări suplimentare.

37 Grupul de experți SPPW a fost creat în mod oficial în urma adoptării Regulamentului 2021/770 al Consiliului. Prima sa reuniune a avut loc în noiembrie 2021. Cele trei state membre vizitate de Curte au explicat că reuniunile grupului de experți au fost utile pentru îmbunătățirea calității și a armonizării compilării datelor. Cu toate acestea, ele nu au avut la dispoziție suficient timp pentru a pregăti în mod adecvat introducerea resursei proprii bazate pe deșeurile de plastic în ianuarie 2021.

38 Rapoartele anuale sunt utilizate pentru a ajusta sumele care au fost plătite anterior de statele membre pe baza previziunilor (a se vedea punctul **10**). Cifrele stau la baza unui aviz emis de grupul de experți SPPW, în care acesta confirmă caracterul adecvat al datelor care urmează să fie utilizate în scopul resursei proprii. Datele statistice incluse în aceste rapoarte anuale sunt acoperite și de verificările efectuate de Comisie cu privire la procesele de compilare ale statelor membre.

39 Curtea a constatat că Grecia nu și-a prezentat la timp raportul anual pentru 2021. Termenul de depunere a raportului, care trebuie să conțină date statistice privind greutatea deșeurilor de ambalaje din plastic generate și cantitatea reciclată, era 31 iulie 2023²² (a se vedea *figura 4*). Grecia a trimis Comisiei doar o versiune inițială a raportului anual, la 24 noiembrie 2023.

40 Comisia era la curent cu dificultățile pe care le întâmpinau autoritățile elene în compilarea datelor privind deșeurile de plastic, dat fiind că această țară nu furnizase nici datele solicitate de Directiva privind ambalajele și deșeurile de ambalaje pentru anul 2020 (acestea trebuiau comunicate până în iunie 2022). Deși Comisia a trimis o serie de avertismente autorităților elene (inclusiv reprezentanței permanente) cu privire la importanța datelor privind resursele proprii, Grecia nu a respectat termenul pentru transmiterea raportului anual. Reiese de aici că această țară nu era suficient de pregătită pentru compilarea datelor privind deșeurile de ambalaje din plastic nereciclate.

41 Din cauza acestei întârzieri, datele Greciei nu au fost incluse în avizul emis în octombrie 2023 de grupul de experți SPPW cu privire la calitatea datelor privind deșeurile de ambalaje din plastic nereciclate care urmează să fie utilizate în scopul resursei proprii. Prin urmare, aceste date nu au fost utilizate pentru exercițiul de ajustare, iar impactul rezultat va fi reflectat numai în anii următori (a se vedea punctul **10**).

Definițiile diferite ale noțiunii de *plastic* și incertitudinea juridică au îngreunat introducerea armonizată a resursei proprii

42 Pentru a asigura o aplicare armonizată a legislației UE, este esențial ca dispozițiile acesteia să fie clare, coerente²³ și lipsite de ambiguitate. De asemenea, este esențial ca principalele acte legislative să fie aprobate în timp util, pentru a permite statelor membre să își adapteze legislația și sistemele naționale în așa fel încât să se conformeze cerințelor.

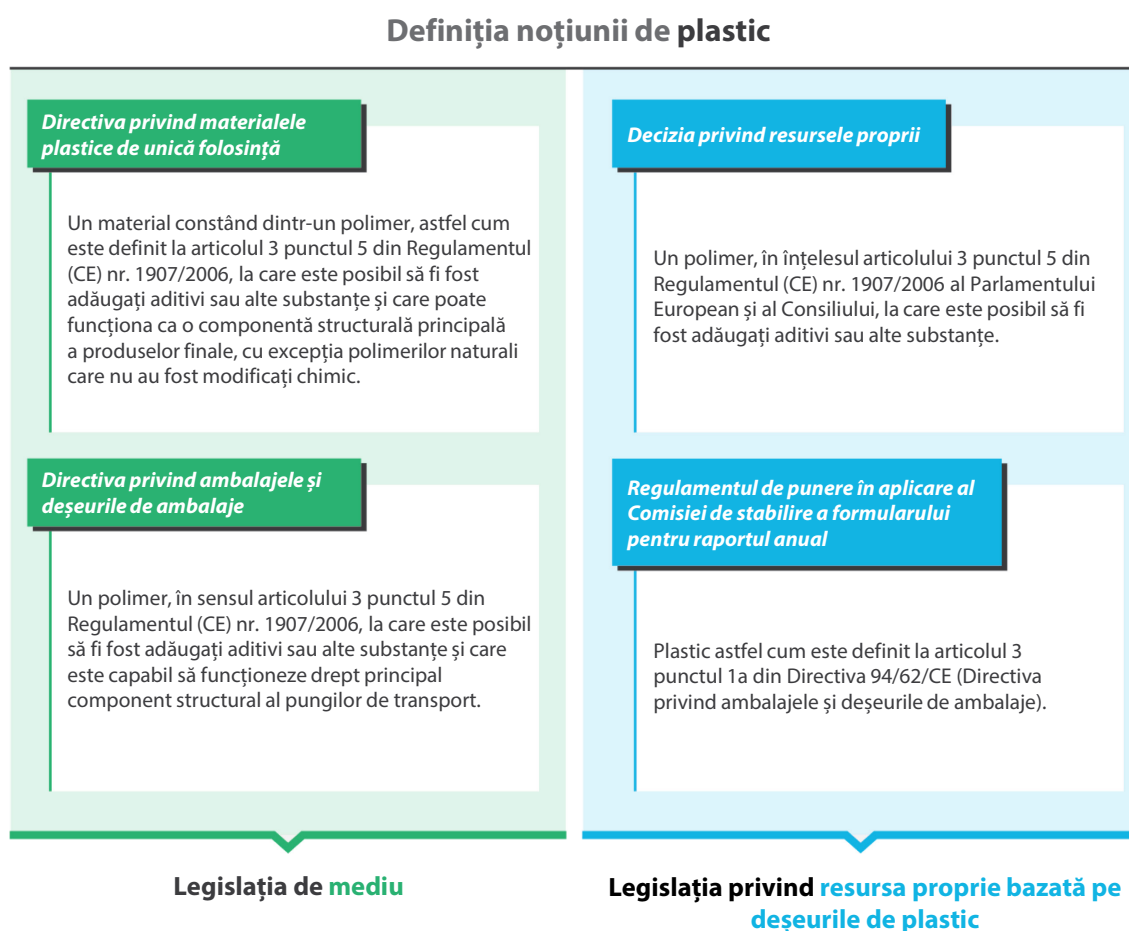
²² Articolul 5 alineatul (5) din [Regulamentul \(UE\) 2021/770](#).

²³ Instrumentul nr. 28, secțiunea 3.2 din [Setul de instrumente pentru o mai bună legiferare](#) – ediția din iulie 2023.

Definiția *plasticului* diferă de la un act legislativ la altul

43 Curtea a verificat definițiile principalelor concepte (cum ar fi deșeurile de ambalaje și reciclarea) utilizate pentru compilarea datelor în scopul resursei proprii. S-a constatat că acestea erau, în general, clare și coerente în diferitele acte legislative sectoriale. În schimb, definiția plasticului varia (a se vedea *figura 10*).

Figura 10 – Definiția *plasticului* diferă de la un act legislativ la altul

Sursa: Curtea de Conturi Europeană, pe baza actelor legislative menționate.

44 Toate definițiile *plasticului* se bazează pe [Regulamentul \(CE\) nr. 1907/2006](#) privind înregistrarea, evaluarea, autorizarea și restricționarea substanțelor chimice, dar anumite detalii au fost adăugate în alte acte legislative. Decizia de punere în aplicare cere să se utilizeze definiția din Directiva privind ambalajele și deșeurile de ambalaje, care nu este menționată în Decizia privind resursele proprii. Definiția din Directiva privind ambalajele și deșeurile de ambalaje prevede că polimerii trebuie să poată funcționa drept principal component structural al pungilor de transport, reducând astfel sfera de acoperire a definiției. Directiva privind materialele plastice de unică folosință²⁴ dă o definiție și mai restrânsă, deoarece exclude polimerii naturali care nu au fost modificați chimic.

45 Sfera diferită de acoperire a definițiilor a provocat confuzie în statele membre. Verificările de conformitate privind transpunerea directivelor arată că trei state membre au transpus definiția din Directiva privind materialele plastice de unică folosință și nu definiția obligatorie din Directiva privind ambalajele și deșeurile de ambalaje.

Principalele elemente ale cadrului legislativ aplicabil gestionării deșeurilor de plastic au fost actualizate prea târziu sau nu fuseseră adoptate

46 Curtea a verificat dacă principalele acte legislative au fost introduse în timp util pentru a permite statelor membre să își desfășoare în mod corespunzător procedurile de compilare. S-a constatat că cerințele legale privind punctul de calculare și echilibrarea au fost adoptate prea târziu pentru ca statele membre să mai poată țină seama de ele la elaborarea previziunilor lor pentru 2021 privind deșeurile de ambalaje din plastic nereciclate și la compilarea datelor pentru rapoartele anuale prezentate în 2023. În plus, s-a observat că, la momentul auditului, legislația necesară privind ratele medii ale pierderilor nu fusese încă adoptată.

²⁴ [Directiva \(UE\) 2019/904](#) privind reducerea impactului anumitor produse din plastic asupra mediului („Directiva privind materialele plastice de unică folosință”).

47 **Punctul de calculare** a cantității de deșuri reciclate este un factor-cheie pentru asigurarea comparabilității datelor compilate de statele membre (a se vedea punctul **12**). Cerința de a utiliza un nou punct de calculare a fost introdusă pentru prima dată prin Directiva privind ambalajele și deșeurile de ambalaje, publicată în mai 2018. Detaliile privind aplicarea acestuia de către statele membre au fost stabilite în Decizia de punere în aplicare (UE) 2019/665²⁵ (a se vedea **figura 5**). Punctul de calculare era menit să asigure faptul că sunt luate în considerare numai deșeurile care intră în operațiunea de reciclare²⁶. Înainte de adoptarea acestei noi cerințe, greutatea deșeurilor trebuia măsurată la ieșirea din instalația de sortare.

48 Această decizie de punere în aplicare a fost însă publicată abia în aprilie 2019. Statele membre au avut deci foarte puțin timp să introducă modificarea înainte de pregătirea previziunilor pentru 2021. Permițând opțiunea ca, în vederea previziunilor pentru 2021 și 2022, să se utilizeze metodologia anterioară pentru a calcula cantitățile reciclate, legislația UE²⁷ a admis că va fi dificil pentru statele membre să introducă modificările necesare în timp util. Această dificultate a fost confirmată de statele membre vizitate de Curte și de cele cu care s-au purtat discuții de la distanță. Ele au explicat Curții că neajustarea punctului de calculare pentru cantitățile reciclate era unul dintre motivele care explica diferențele semnificative dintre previziuni și cantitățile finale estimate.

49 Un alt element important pentru a garanta comparabilitatea și fiabilitatea datelor produse de statele membre este **echilibrarea** celor două metode utilizate pentru estimarea deșeurilor de ambalaje din plastic generate (a se vedea punctul **11**).

50 Această chestiune a fost menționată în Decizia de punere în aplicare (UE) 2019/665 a Comisiei, publicată în aprilie 2019 (articolul 6f nou). Cerința legală de a echilibra rezultatele celor două metode de estimare a deșeurilor generate a fost însă introdusă abia în martie 2023. Era deci prea târziu să se țină seama de ea pentru transmiterea datelor pentru 2021, care a avut loc în iulie 2023.

²⁵ Articolul 2 alineatul (1) litera (d) din [Decizia 2005/270/CE a Comisiei](#) de stabilire a tabelelor corespunzătoare sistemului de baze de date pentru Directiva privind ambalajele și deșeurile de ambalaje.

²⁶ Considerentul 3 al [Deciziei de punere în aplicare \(UE\) 2019/665 a Comisiei](#).

²⁷ Articolul 15 din [Regulamentul \(UE\) 2021/770](#).

51 Modificarea Directivei privind ambalajele și deșeurile de ambalaje, publicată în mai 2018, cerea Comisiei să adopte, înainte de 31 martie 2019, actele delegate necesare pentru a asigura aplicarea uniformă a calculelor privind deșeurile de ambalaje din plastic. Printre acestea se număra actul delegat cerut de Directiva-cadru privind deșeurile, în care urmau să se stabilească **ratele medii ale pierderilor**. Aceste rate sunt esențiale pentru a se asigura că statele membre care utilizează derogarea privind punctul de calculare (a se vedea punctele **12** și **13**) își compilează datele statistice în același mod.

52 Curtea a observat că, în august 2021, Comisia a prezentat o propunere de act delegat privind ratele medii ale pierderilor. Propunerea nu a fost adoptată, deoarece Consiliul a prezentat o obiecțiune în decembrie 2021 [în conformitate cu articolul 38a alineatul (6) din Directiva 2008/98/CE]. Obiecția ridicată era legată de sfera actului delegat, care depășea mandatul Comisiei, în special în ceea ce privește publicarea de informații privind ratele medii ale pierderilor pentru fiecare instalație de tratare a deșeurilor. Comisia nu a prezentat o altă propunere care să rezolve problemele de la baza obiecției Consiliului. Prin urmare, statele membre care aplică derogarea privind punctul de calculare utilizează rate ale pierderilor bazate pe metodologii care nu sunt armonizate.

53 Adoptarea tardivă a cerinței de a echilibra două metode de compilare și a definiției punctului de calculare, la care se adaugă lipsa unor norme armonizate privind ratele medii ale pierderilor, au afectat în mod negativ comparabilitatea și fiabilitatea datelor statelor membre. Altfel spus, este posibil ca contribuțiile naționale rezultate la resursa proprie bazată pe deșeurile de plastic să nu fie calculate pe aceeași bază.

În primul an de punere în aplicare, previziunile pentru resursa proprie bazată pe deșeurile de plastic au fost subestimate cu 1,1 miliarde de euro și a fost necesară o compensare din contribuțiile bazate pe VNB pentru a echilibra bugetul UE

54 Previziunile de bună calitate sunt fundamentale pentru colectarea sumei corecte în contul fiecărei resurse proprii. Acestea reduc totodată impactul ajustărilor asupra contribuțiilor statelor membre în anii următori (a se vedea punctele **09** și **10**). Comisia ar trebui să ofere sprijin și orientări adecvate pentru a permite statelor membre să elaboreze previziuni fiabile²⁸.

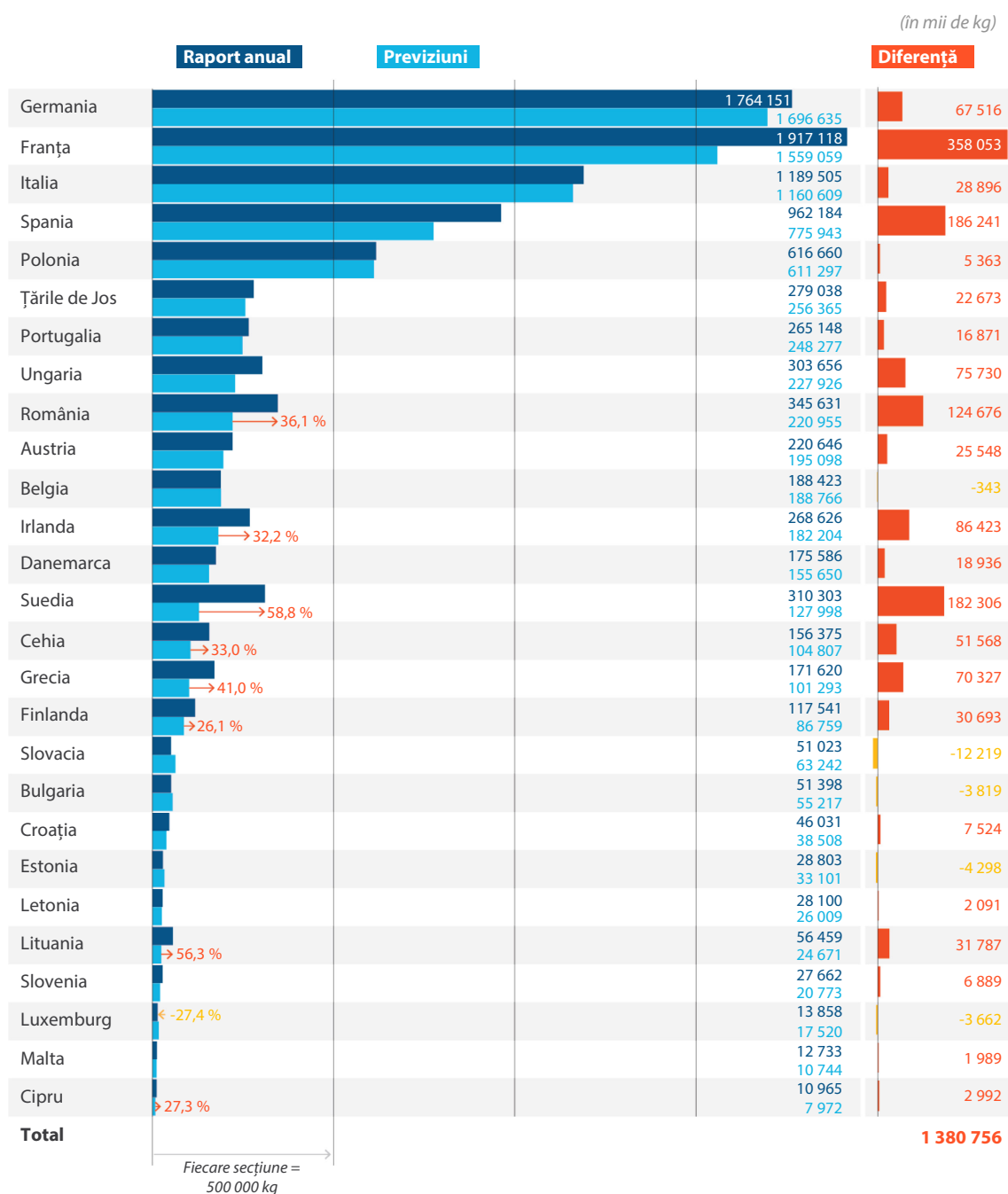
²⁸ Orientările privind o mai bună legiferare, capitolul V, nr. 3.

55 Curtea a analizat instrumentul de previzionare creat de Comisie pentru a ajuta statele membre să își pregătească previziunile. Ea a examinat, de asemenea, rezultatele procesului de previzionare desfășurat de statele membre și de Comisie în 2021, primul an de punere în aplicare.

56 Pentru a prognoza cantitatea reciclată, instrumentul de previzionare elaborat de Comisie utilizează rate de creștere prin care se estimează cantitatea de deșeuri de ambalaje din plastic generate și evoluția liniară către obiectivele de reciclare. Majoritatea statelor membre (24 dintre cele 26 care au răspuns la sondajul Curții) considerau că sprijinul oferit de Comisie pentru exercițiul de previzionare a fost adecvat.

57 Curtea a analizat datele transmise în rapoartele anuale furnizate de statele membre în 2023 (date pentru 2021) și le-a comparat cu previziunile referitoare la anul 2021 care au fost utilizate pentru a determina contribuțiile statelor membre pentru anul respectiv (a se vedea [figura 11](#)).

Figura 11 – Diferența dintre cantitățile previzionate și cele finale prezentate în rapoartele anuale

Sursa: Curtea de Conturi Europeană, pe baza previziunilor și a rapoartelor anuale.

58 Majoritatea statelor membre (22) estimaseră o cantitate mai mică decât cea calculată pe baza datelor finale. Pentru 9 state membre, discrepanța față de cifrele din situațiile anuale era de 25 % sau mai mare. În 2 cazuri, diferența depășea 50 %.

59 În contextul vizitelor de informare și al contactelor cu statele membre, Curtea a întrebat de ce diferențele au fost atât de mari. Statele membre au menționat o combinație de motive, inclusiv:

- o modificarea tardivă a legislației (în special în ceea ce privește punctul de calculare), care nu a putut fi luată în considerare în previziuni (a se vedea punctul **48**);
- o calitatea slabă a datelor compilate în anii utilizați ca bază pentru previziuni;
- o dificultatea de a estima impactul pandemiei de COVID-19 asupra modelelor de consum.

60 Cantitatea totală de deșuri de ambalaje din plastic nereciclate estimată pentru 2021 a fost cu 1,4 miliarde de kilograme mai mică decât cantitățile calculate și raportate în 2023 pentru anul respectiv. Prin urmare, suma colectată pentru resursa proprie bazată pe deșeurile de plastic în 2021 a fost cu 1,1 miliarde de euro mai mică decât suma reieșită din estimările prezentate în rapoartele anuale. Această cifră reprezintă 19 % din cei 5,9 miliarde de euro colectați în contul resursei în 2021. Nu au existat repercusiuni asupra valorii totale a bugetului UE, deoarece diferența a fost compensată din resursa proprie bazată pe VNB (a se vedea punctul **10**).

Unele probleme legate de comparabilitatea și fiabilitatea datelor nu au fost încă rezolvate

Statele membre utilizează metode de compilare diferite și nu echilibrează rezultatele obținute

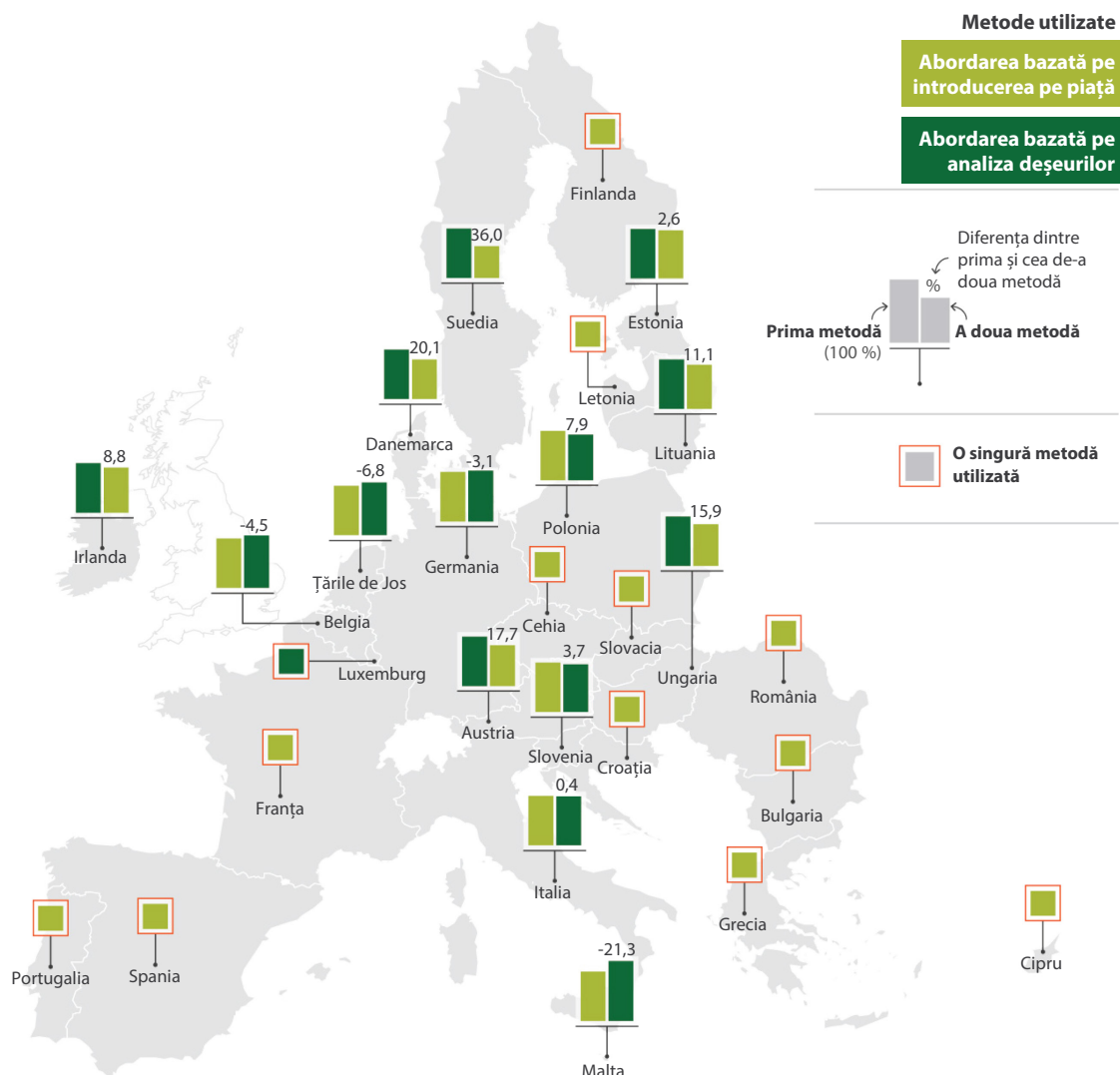
61 Statele membre au obligația de a utiliza două metode diferite de compilare primară pentru a estima cantitatea de deșuri de ambalaje din plastic generate într-un anumit an (a se vedea punctele **11** și **49-53**). Acestea sunt „abordarea bazată pe introducerea pe piață” și „abordarea bazată pe analiza deșeurilor”. Totodată, pentru a îmbunătăți comparabilitatea și fiabilitatea datelor, statele membre trebuie să echilibreze rezultatele obținute din cele două metode.

62 Este posibil ca cele două abordări utilizate pentru estimarea deșeurilor de ambalaje din plastic generate să nu producă același rezultat. Abordarea bazată pe introducerea pe piață poate subestima cantitatea generată, în timp ce analiza deșeurilor este susceptibilă să o supraestimeze. Cantitatea reală ar trebui deci să se situeze undeva între cele două rezultate²⁹.

63 Curtea a analizat rapoartele anuale și a verificat dacă statele membre echilibrau, așa cum se prevedea, cele două metode. *Figura 12* prezintă situația utilizării celor două metode în statele membre.

²⁹ Pagina 131 din *Packaging and Packaging Waste Directive guidance 2023*.

Figura 12 – Metodele utilizate de statele membre pentru estimarea cantității de deșuri de ambalaje din plastic generate

Sursa: Curtea de Conturi Europeană, pe baza datelor comunicate de statele membre în rapoartele anuale.

64 După cum se arată în *figura 12*, 19 state membre utilizau abordarea bazată pe introducerea pe piață ca metodă principală de compilare, iar 8 utilizau abordarea bazată pe analiza deșeurilor. Doar 14 state membre au prezentat cifre bazate pe ambele metode. În 6 dintre aceste cazuri, diferența dintre rezultatele celor două metode era de peste 10 %. Niciunul dintre statele membre nu a echilibrat rezultatele obținute prin cele două metode, astfel cum se prevede în legislație. În schimb, toate statele membre au transmis datele care urmează să fie utilizate pentru calcularea contribuției lor numai pe baza metodei principale. Întrucât majoritatea statelor membre (19 din 27) au utilizat abordarea bazată pe introducerea pe piață, care tinde să subestimeze cantitatea de deșuri de ambalaje, cifrele utilizate pentru resursa proprie sunt și ele probabil subestimate.

65 Toate cele nouă state membre cu care s-au purtat discuții (trei vizitate și șase interviuate de la distanță pe baza răspunsurilor lor la sondajul Curții) au declarat că au nevoie de mai mult timp pentru a utiliza o a doua metodă și pentru a echilibra cele două rezultate. Cinci dintre ele au menționat că au nevoie de sprijin și orientări suplimentare din partea Comisiei în acest domeniu.

66 Pentru că cele două metode nu sunt utilizate sistematic și pentru că rezultatele nu sunt echilibrate atunci când se utilizează ambele metode, datele folosite pentru calcularea contribuțiilor statelor membre nu sunt pe deplin comparabile. O reevaluare de către statele membre a procedurilor de compilare pentru a estima datele din anii anteriori nu va permite atingerea aceluiași nivel de calitate a datelor.

Măsurarea cantității reciclate nu are loc la punctul de intrare în operațiunea de reciclare

67 În conformitate cu Directiva privind ambalajele și deșeurile de ambalaje³⁰, greutatea deșeurilor de ambalaje reciclate trebuie calculată ca fiind greutatea deșeurilor de ambalaje care intră în procesul de reciclare. Dacă nu pot obține în alt mod date fiabile, statele membre au însă posibilitatea de a măsura greutatea la ieșirea din operațiunea de sortare, aplicând în acest caz rate medii ale pierderilor (a se vedea punctul **12** și *figura 5*).

68 Studiile de evaluare a pierderilor potențiale între ieșirea din operațiunea de sortare și intrarea în operațiunea de reciclare arată că aceste cantități pot fi importante și pot varia substanțial. De exemplu, un studiu³¹ realizat pentru Comisie în 2019 a analizat 15 unități de reciclare din nouă state membre. Studiul a făcut parte din activitățile de evaluare a datelor raportate către Eurostat în vederea îndeplinirii obiectivelor de reciclare a deșeurilor de ambalaje. Ratele pierderilor identificate de acest studiu variau între 20 % și 45 % din totalul cantității care intra în proces, ca urmare a eliminării materialelor nevizate sau a pierderii de umiditate.

³⁰ Articolul 6a din *Directiva 94/62/CE* privind ambalajele și deșeurile de ambalaje.

³¹ *Study to support the implementation of reporting obligations resulting from the new waste legislation adopted in 2018*, raportul final din 2019.

69 Curtea a analizat rapoartele de calitate prezentate de statele membre și a verificat dacă statele membre aplicau cerința din Directiva privind ambalajele și deșeurile de ambalaje. S-a constatat că numai 6 state membre au raportat date privind reciclarea utilizând punctul de măsurare impus de legislație (intrarea în operațiunea de reciclare). Majoritatea statelor membre (19) au utilizat derogarea prevăzută în legislație, și anume au măsurat cantitatea de plastic care ieșea din instalația de sortare, aplicând apoi rate medii ale pierderilor cuprinse între 6 % și 54 %. Restul de 2 state membre nu au transmis aceste informații.

70 În cursul vizitelor la fața locului, Curtea a constatat că, adesea, unitățile de reciclare nu aveau prezente cântare pentru ambalajele din plastic la intrarea în operațiunea de reciclare, adică acolo unde este punctul de calculare stabilit de legislație. Dacă nu există cântare la punctul de calculare, cantitatea reciclată trebuie măsurată indirect, utilizând derogarea prevăzută în legislație.

71 Practica măsurării cantității de deșuri la ieșirea din instalația de sortare, la care se adaugă lipsa unor norme clare la nivelul UE privind ratele medii ale pierderilor înainte de operațiunea de reciclare (a se vedea punctul **52**), face ca estimările statelor membre privind cantitățile reciclate să fie mai puțin comparabile și mai puțin fiabile.

Există riscul ca datele privind cantitățile reciclate să nu fie fiabile, din cauza lipsei controalelor privind prelucrarea deșeurilor primite de reciclatori

72 După cum se descrie la punctul **09**, statele membre ar trebui să compileze date privind cantitatea de deșuri de ambalaje din plastic generate și cantitatea reciclată. Definiția reciclării prevede că, pentru a fi considerate reciclate, deșeurile trebuie să fie transformate în produse, materiale sau substanțe³².

Nu au loc controale prin care să se asigure că deșeurile primite de reciclatori sunt efectiv reciclate

73 În cele trei state membre vizitate de Curte, principalele date care urmau să fie utilizate în scopul resursei proprii (și anume deșeurile de ambalaje din plastic generate și reciclate) erau furnizate autorităților naționale de către organizațiile care implementează răspunderea extinsă a producătorilor (OIREP). Acestea au fost create în statele membre pentru a da curs cerințelor naționale privind răspunderea extinsă a producătorilor (REP), definită în Directiva-cadru privind deșeurile (a se vedea **caseta 1**).

³² Articolul 3 alineatul (17) din [Directiva 2008/98/CE](#) („Directiva-cadru privind deșeurile”).

Caseta 1

Organizațiile care implementează răspunderea extinsă a producătorilor

În Directiva-cadru privind deșeurile, „răspunderea extinsă a producătorilor” (mai precis, schema de răspundere extinsă a producătorilor) este definită ca fiind un set de măsuri luate de statele membre pentru a se asigura că producătorii de produse poartă responsabilitatea pentru gestionarea stadiului de deșeu din ciclul de viață al unui produs.

Aplicarea conceptului implică adesea organizații care implementează răspunderea extinsă a producătorilor (OIREP). Acestea acționează în numele mai multor producători de ambalaje pentru a institui sisteme de colectare și de reciclare a deșeurilor acestora. OIREP sunt responsabile și de îndeplinirea obiectivelor de reciclare.

Statele membre pot avea una sau mai multe astfel de organizații care se ocupă de deșeurile de ambalaje din plastic și care raportează datele relevante autorităților. De exemplu, Țările de Jos au un OIREP, Italia are 5 care raportează date prin intermediul unui consorțiu, iar România are 16, fiecare raportând în mod independent autorităților naționale.

74 În cursul vizitelor în cele trei state membre, Curtea a colectat informații cu privire la tipul de controale efectuate pentru asigurarea faptului că datele utilizate erau suficient de fiabile. S-a constatat că unele controale vizau producătorii de ambalaje din plastic, urmărind să verifice fiabilitatea datelor furnizate. Aceste controale erau efectuate de OIREP sau de autoritățile statelor membre.

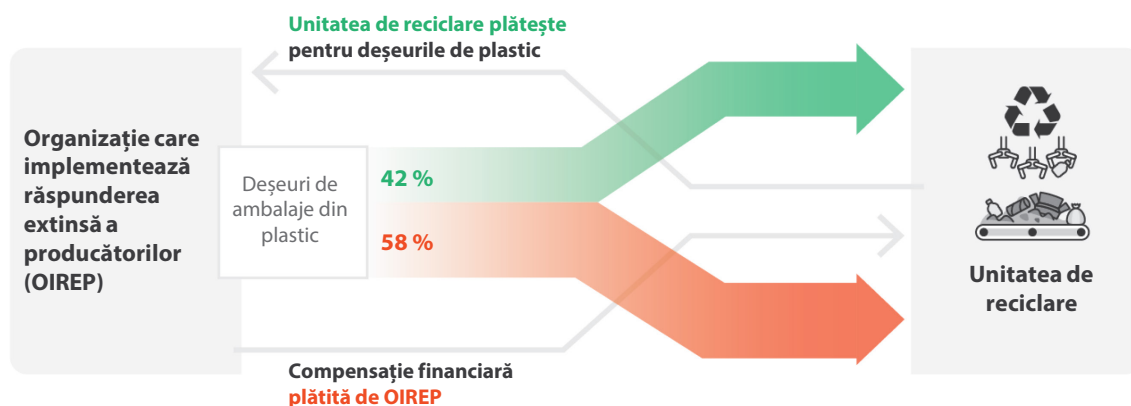
75 În schimb, nici autoritățile statelor membre, nici Comisia nu desfășurau controale sau audituri pentru a evalua dacă deșeurile de ambalaje din plastic primite de reciclatori au fost efectiv transformate în alte produse. Procedurile de verificare ale Eurostat nu includ controale la reciclatori. Nici legislația privind mediul, nici cea privind resursele proprii nu impun efectuarea unor astfel de controale.

76 Curtea a constatat, de asemenea, un risc foarte ridicat ca reciclatorii să nu prelucreze deșeurile de ambalaje din plastic primite, din motivele explicate la punctele următoare.

77 Autoritățile și reciclatorii din toate cele trei state membre vizitate au afirmat că, pentru multe tipuri de ambalaje din plastic, reciclarea nu era viabilă din punct de vedere economic, deoarece plasticul virgin era mai ieftin decât plasticul reciclat. Prin urmare, OIREP trebuiau să despăgubească reciclatorii pentru faptul că primeau deșuri de ambalaje din plastic în unitățile lor în vederea atingerii obiectivelor de reciclare stabilite în legislație. Această situație sporește riscul ca reciclatorii să nu aibă niciun stimulent să investească resurse suplimentare în prelucrarea deșeurilor primite.

78 În unul dintre statele membre vizitate, cel mai mare OIREP pentru ambalajele din plastic (care acoperea aproximativ 84 % din piață) a furnizat Curții informații cu privire la viabilitatea economică a reciclării ambalajelor din plastic. **Figura 13** prezintă ponderea ambalajelor din plastic pentru care OIREP a primit plăți de la reciclatori și ponderea pentru care acesta a plătit o contribuție reciclatorilor în 2022. Pentru cea mai mare parte a plasticului trimis reciclatorilor, nu exista un deșeu viabil pe piață. Altfel spus, nu exista niciun stimulent economic ca acesta să fie reciclat.

Figura 13 – Viabilitate economică scăzută a reciclării deșeurilor de ambalaje din plastic (exemplu dintr-un stat membru)

Sursa: Curtea de Conturi Europeană, pe baza informațiilor colectate dintr-un stat membru.

79 În plus, întrucât majoritatea statelor membre utilizează derogarea privind punctul de calculare (a se vedea punctul 69), deșeurile nu sunt măsurate la intrarea în operațiunea de reciclare, ci doar la ieșirea din operațiunea de sortare. Prin urmare, nu există decât o asigurare limitată că deșeurile declarate de reciclatori ca fiind primite sunt și prelucrate.

80 În cazul în care deșeurile de plastic primite de reciclatori nu sunt prelucrate în conformitate cu Directiva-cadru privind deșeurile și, în schimb, sunt expediate în mod ilegal sau eliminate în mod ilegal, aceasta constituie o infracțiune de mediu. Evaluările Europol din ultimii ani cu privire la amenințarea pe care o reprezintă formele grave de criminalitate și criminalitatea organizată (SOCTA)³³ arată că acest tip de infracțiuni reprezintă o amenințare importantă și un element prioritar pentru activitatea Europol.

81 Documentul de analiză al Curții de Conturi Europene referitor la măsurile adoptate de UE pentru combaterea problemei deșeurilor din plastic³⁴ descrie mai în detaliu mecanismele legate de traficul de deșeuri de acest tip. În acest document s-a subliniat că eliminarea ilegală a deșeurilor este legată de criminalitatea organizată și de spălarea banilor. Documentul de analiză a constatat, de asemenea, că aceasta este una dintre cele mai profitabile activități ilegale din lume, din cauza riscului scăzut de urmărire penală și a amenzilor reduse.

82 Statele membre au obligația de a asigura respectarea legii în acest domeniu. Directiva UE din 2008 privind infracțiunile împotriva mediului³⁵ prevede un standard minim – care trebuie să fie adoptat de statele membre – privind protecția mediului prin intermediul dreptului penal. Or, o evaluare realizată de Comisie a concluzionat în 2020 că directiva nu a avut un prea mare efect în practică³⁶.

83 *Caseta 2* oferă exemple în care activitățile ilegale pot afecta fiabilitatea cantităților declarate ca reciclate, descriind două cazuri reale descoperite recent de autoritățile de aplicare a legii din trei state membre.

³³ SOCTA 2013, SOCTA 2017 și SOCTA 2021.

³⁴ Documentul de analiză nr. 04/2020: „Măsurile adoptate de UE pentru combaterea problemei deșeurilor din plastic”.

³⁵ Directiva 2008/99/CE.

³⁶ *Evaluation report of the Environmental Crime Directive.*

Caseta 2

Exemple de activități ilegale privind deșeurile de ambalaje din plastic

Traficul de deșuri între Franța și Spania

O operațiune comună desfășurată de autoritățile naționale din Spania și Franța în 2022 a identificat o rețea de trafic de deșuri care transporta deșuri din Franța pentru a le elimina ilegal într-un depozit de deșuri din Spania³⁷.

Amestecul de materiale plastice, hârtie și carton fusese declarat ca trimis la reciclare. De la jumătatea anului 2020, peste 30 000 de tone de astfel de deșuri fuseseră traficate în Spania, aducând rețelei respective un profit cifrat în milioane.

Grup infracțional specializat în falsificarea cantităților reciclate în România

În 2023, autoritățile române au identificat un grup infracțional organizat care funcționase în ultimii zece ani în domeniul gestionării deșeurilor³⁸. Acesta urmărea să obțină un avantaj financiar necuvenit prin raportarea celei mai mari cantități posibile de deșuri fictive ca fiind reciclate. Grupul a prezentat facturi false pentru a demonstra că deșeurile au fost vândute sau livrate diferitor reciclatori/colectorii.

84 Din cauza factorilor descriși la alineatele **77-83** și a lipsei de controale, există un risc important ca o parte din deșeurile de ambalaje din plastic primite de reciclatori să nu fie reciclate ulterior. Eliminarea ilegală a deșeurilor, care are loc când deșeurile de ambalaje din plastic declarate ca fiind reciclate sunt de fapt incinerate, aruncate în natură sau trimise la depozitele de deșuri, conduce la o reducere a sumelor care trebuie plătite pentru resursa proprie. Cantitatea totală declarată ca reciclată de statele membre a fost pentru 2021 de 6,6 miliarde de kilograme (41 % din totalul deșeurilor generate), ceea ce reprezintă o reducere cu 5,3 miliarde de euro a contribuțiilor statelor membre.

³⁷ Comunicat de presă al Poliției spaniole, 23.7.2022.

³⁸ Comunicat de presă al Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism din România, 21.3.2023.

Statele membre nu pot garanta că condițiile de reciclare a deșeurilor de ambalaje din plastic exportate în afara UE sunt în mare parte echivalente cu procesele de reciclare din UE

85 În conformitate cu Directiva privind ambalajele și deșeurile de ambalaje, atunci când deșeurile sunt exportate în afara UE în vederea reciclării, statele membre trebuie să demonstreze că condițiile sunt în mare parte echivalente cu cerințele dreptului relevant al UE privind protecția mediului (a se vedea punctul **14**).

86 După cum se indică la punctele **73-84**, există puține garanții că deșeurile primite de reciclatorii din UE sunt reciclate ulterior. Observația este valabilă și pentru deșeurile de plastic exportate în afara UE în vederea reciclării. Deși Regulamentul privind transferurile de deșeurii impune limitări cu privire la țările care pot primi deșeurii de plastic din UE, statele membre nu sunt în prezent în măsură să verifice dacă deșeurile exportate în afara UE sunt reciclate în condiții în mare parte echivalente cu cerințele UE.

87 Statele membre vizitate și cele interviewate de la distanță în urma răspunsurilor lor la sondajul Curții au afirmat că, în cazul exporturilor în afara UE, este foarte dificil să se obțină informații bazate pe punctul de calculare cu privire la cantitățile reciclate. Prin urmare, nu există nicio garanție că aceste deșeurii sunt efectiv reciclate. Acest lucru prezintă un risc pentru fiabilitatea datelor utilizate în scopul resursei proprii.

88 Cantitatea de deșeurii de ambalaje din plastic declarate ca fiind reciclate în afara UE în rapoartele anuale prezentate de statele membre în iulie 2023 (cu referire la anul 2021) a fost de 268 de milioane de kilograme (4,1 % din cantitatea totală reciclată). Aceasta reprezintă o reducere de 214 milioane de euro a contribuțiilor statelor membre.

Inspekțiile Comisiei urmează procese bine stabilite, dar nu sunt suficiente pentru a aborda cele mai mari riscuri care pot afecta compilarea datelor

89 Procesul de verificare derulat de Eurostat, care implică inspekții și verificări documentare, ar trebui să acopere în mod adecvat riscurile pentru compilarea datelor privind deșeurile de ambalaje din plastic și să conducă la îmbunătățiri în ceea ce privește comparabilitatea, fiabilitatea și exhaustivitatea acestor date³⁹.

³⁹ Considerentul 3 al [Regulamentului de punere în aplicare \(UE\) 595/2023](#).

90 Eurostat utilizează un proces multianual pentru a verifica datele statelor membre. Primul proces a început în septembrie 2023 (după ce statele membre și-au prezentat datele pentru 2021) și se va încheia în 2026. Verificările se bazează pe rapoartele anuale, pe rapoartele de calitate și pe inventarele surselor și metodelor utilizate pentru compilarea datelor statistice relevante (a se vedea mai multe detalii din **caseta 3**). Acestea includ și vizite de inspecție în statele membre. Ca urmare a inspecțiilor sale și cu obiectivul de a proteja bugetul UE, DG BUDG formulează rezerve cu privire la procedurile de compilare ale statelor membre, dacă este necesar. Rezervele pot fi ridicate de îndată ce are loc îmbunătățirea necesară a procedurilor de compilare. Cu toate acestea, ca și în cazul altor resurse proprii, procesul de ridicare a rezervelor poate dura, în practică, mai mulți ani.

Caseta 3

Principalele documente elaborate de statele membre

Raportul anual

Raport în care se furnizează date statistice privind greutatea deșeurilor de ambalaje din plastic generate în statul membru și greutatea reciclată. El include calcularea resursei proprii bazate pe deșeurile de ambalaje din plastic nereciclate.

Raportul de calitate

Document elaborat în cadrul colectării anuale de date în temeiul Directivei privind ambalajele și deșeurile de ambalaje. Include o scurtă descriere a proceselor de compilare a datelor privind deșeurile de ambalaje generate și reciclate.

Inventarul surselor și al metodelor

O descriere detaliată a surselor, a metodelor și a proceselor de compilare utilizate în vederea producerii datelor pentru rapoartele anuale.

Sursa: Curtea de Conturi Europeană, pe baza Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2023/595 al Comisiei, a Deciziei 2005/270/CE a Comisiei și a Documentului SPPW/2021-1/07 al Comisiei.

91 Curtea a examinat modelul Eurostat de analiză a riscurilor și cum este acesta aplicat pentru a stabili o ordine de prioritate a statelor membre în vederea vizitelor de inspecție. Au fost analizate, de asemenea, procedurile utilizate de Eurostat pentru efectuarea verificărilor în statele membre. În cadrul sondajului său, Curtea a întrebat statele membre dacă abordarea Eurostat în materie de verificare acoperea principalele riscuri pentru resursa proprie. Cadrul de verificare al Eurostat urma procese și metodologii similare celor pe care Comisia le aplică în verificarea altor resurse proprii, cum ar fi cea bazată pe VNB și cea bazată pe TVA.

92 Vizitele de inspecție ale Eurostat pot include verificarea directă a datelor în domeniile cu risc mai ridicat din fiecare stat membru. Se verifică astfel unul sau mai multe aspecte ale compilării datelor, cu scopul de a stabili o pistă de verificare de la anumite componente ale deșeurilor de ambalaje din plastic până la datele-sursă. Până la momentul auditului Curții, Eurostat nu elaborase niciun criteriu pentru a evalua necesitatea unor verificări directe în statele membre. Lipsa unor criterii armonizate prezintă riscul ca funcționarii responsabili să nu aplice o abordare uniformă pentru verificările directe în diferite state membre. Până în februarie 2024, Eurostat nu efectuase verificări directe ale procedurilor de compilare a datelor în niciunul dintre cele cinci state membre pe care le-a inspectat.

93 Din sondajul Curții reiese că majoritatea statelor membre (81 % dintre cele care au răspuns) erau de părere că procesul de verificare propus de Eurostat acoperea integral sau parțial principalele riscuri. Totuși, aproximativ jumătate dintre statele membre nu credeau că procesul de verificare va aborda în mod suficient riscurile legate de abordarea bazată pe introducerea pe piață și de cea bazată pe analiza deșeurilor, de echilibrare, de lipsa unei verificări independente a datelor privind cantitățile reciclate și de lipsa unor estimări fiabile ale ratelor pierderilor.

94 Întrucât mai multe probleme metodologice nu au fost încă remediate, va fi dificil să se asigure faptul că principalele riscuri privind calitatea datelor statelor membre sunt acoperite în mod adecvat în cursul actualului ciclu de verificare. Unele probleme necesită adoptarea unor orientări sau a unor acte legislative la nivelul UE, de exemplu cu privire la ratele medii ale pierderilor (a se vedea punctele **51** și **52**). Prin urmare, ele nu pot fi abordate numai prin verificările Eurostat și prin formularea ulterioară de rezerve. Alte probleme, cum ar fi lipsa controalelor privind prelucrarea deșeurilor primite de reciclatori, nu sunt incluse în sfera verificărilor Eurostat (a se vedea punctul **75**).

Concluzii și recomandări

95 Curtea concluzionează că statele membre nu erau suficient de pregătite pentru punerea în aplicare a resursei proprii bazate pe deșeurile de ambalaje din plastic nereciclate. Deși acțiunile Comisiei de monitorizare și de sprijinire a punerii în aplicare au fost utile pentru îmbunătățirea calității datelor, ele nu au sosit în timp util. Curtea concluzionează, de asemenea, că datele utilizate în scopul resursei proprii nu erau suficient de comparabile și de fiabile. Această problemă afectează și datele utilizate pentru raportarea cu privire la îndeplinirea obiectivelor de reciclare stabilite de Directiva privind ambalajele și deșeurile de ambalaje.

96 Curtea a constatat că introducerea noii resurse proprii nu a fost lipsită de probleme. Statele membre au transpus cu întârziere principalele aspecte din legislație, iar Comisia nu a monitorizat în timp util problemele legate de transpunere care afectau calcularea resursei proprii (a se vedea punctele **27-33**). Deși acest lucru se explica parțial prin constrângerile impuse de pandemia de COVID-19, s-a constatat și că sprijinul acordat de Comisie statelor membre în primele etape ale punerii în aplicare a fost util, dar nu a sosit la timp (a se vedea punctele **34-41**). Adoptarea tardivă a unor cerințe-cheie din actele legislative a împiedicat o introducere armonizată a resursei proprii (a se vedea punctele **44-53**). Aceste probleme au afectat primul an de punere în aplicare a resursei proprii bazate pe deșeurile de plastic, suma colectată pe baza previziunilor statelor membre fiind cu 1,1 miliarde de euro mai mică decât suma reieșită din estimările prezentate în rapoartele anuale. Diferența a trebuit să fie compensată prin resursa proprie bazată pe VNB și nu a avut deci un impact asupra bugetului UE (a se vedea punctele **54-60**). În anii viitori urmează să fie introduse mai multe resurse proprii (a se vedea punctul **02**).

Recomandarea 1 – Să se aplice învățămintele desprinse din introducerea resursei proprii bazate pe deșeurile de ambalaje din plastic nereciclate

Atunci când pregătește viitoarele resurse proprii, Comisia ar trebui:

- (a) să identifice modificările legislative necesare, cu un calendar estimat pentru propuneri;
- (b) în cazul în care noile resurse proprii se bazează pe date raportate de statele membre, să identifice principalele riscuri pentru calitatea datelor și să partajeze informațiile cu statele membre înainte de introducerea noilor resurse;
- (c) să stabilească o procedură eficientă de urmărire a eventualelor neconformități semnificative detectate în transpunerea în legislația națională sau a problemelor care afectează calitatea datelor.

Data-țintă pentru punerea în aplicare a recomandării: pentru noile resurse proprii propuse după 2024.

97 Statele membre nu aplicaseră proceduri importante de compilare a datelor, cum ar fi utilizarea celor două metode de compilare pentru deșeurile generate și echilibrarea rezultatelor (a se vedea punctele [61-66](#)), utilizarea punctului de măsurare specificat de legislație pentru a calcula cantitățile reciclate sau utilizarea ratelor medii ale pierderilor pe baza unor norme armonizate (a se vedea punctele [67-71](#)). Curtea a observat, de asemenea, că definiția *plasticului* era diferită de la un document legislativ al UE la altul (a se vedea punctele [43-45](#)) și că nu toate statele membre transpuseseră normele referitoare la compilare prevăzute de Directiva privind ambalajele și deșeurile de ambalaje (a se vedea punctele [30](#) și [31](#)).

Recomandarea 2 – Să se amelioreze comparabilitatea și fiabilitatea datelor

Comisia ar trebui:

- (a) să stabilească, împreună cu statele membre, un calendar pentru a aborda dificultățile care împiedică fiecare țară să estimeze deșeurile generate utilizând cele două metode și să echilibreze rezultatele acestora;
- (b) să identifice, împreună cu statele membre, ce dificultăți le împiedică pe acestea să utilizeze punctul de calculare la intrarea în procesul de reciclare pentru a stabili cantitățile declarate ca reciclate și să ia măsuri pentru a rezolva respectivele dificultăți;
- (c) să prezinte o propunere revizuită de act delegat în care să se stabilească ratele medii ale pierderilor;
- (d) să propună alinierea definiției plasticului în toate textele utilizate pentru resursa proprie bazată pe deșeurile de plastic.

Data-țintă pentru punerea în aplicare a recomandării: 2026.

98 Cadrul juridic nu prevede verificări cu privire la procesele de reciclare. Prin urmare, există riscul ca deșeurile de ambalaje din plastic declarate ca fiind reciclate să nu fi fost, de fapt, reciclate în toate cazurile (a se vedea punctele [72-84](#)). Curtea a constatat și că statele membre nu erau în măsură să se asigure că condițiile de reciclare a deșeurilor de ambalaje din plastic exportate în afara UE erau în mare parte echivalente cu procesele de reciclare din UE (a se vedea punctele [85-88](#)). Inspecțiile efectuate de Comisie urmau procese bine stabilite, dar nu au abordat în mod suficient cele mai mari riscuri care există pentru compilarea datelor (a se vedea punctele [89-94](#)).

Recomandarea 3 – Să se atenueze riscul ca deșeurile trimise reciclatorilor să nu fie de fapt reciclate

Comisia ar trebui să evalueze riscul ca deșeurile de ambalaje din plastic trimise reciclatorilor din interiorul și din afara UE să nu fie reciclate ulterior și să identifice acțiuni adecvate pentru a atenua acest risc, pe care să le discute cu statele membre în vederea implementării lor.

Data-țintă pentru punerea în aplicare a recomandării: 2027.

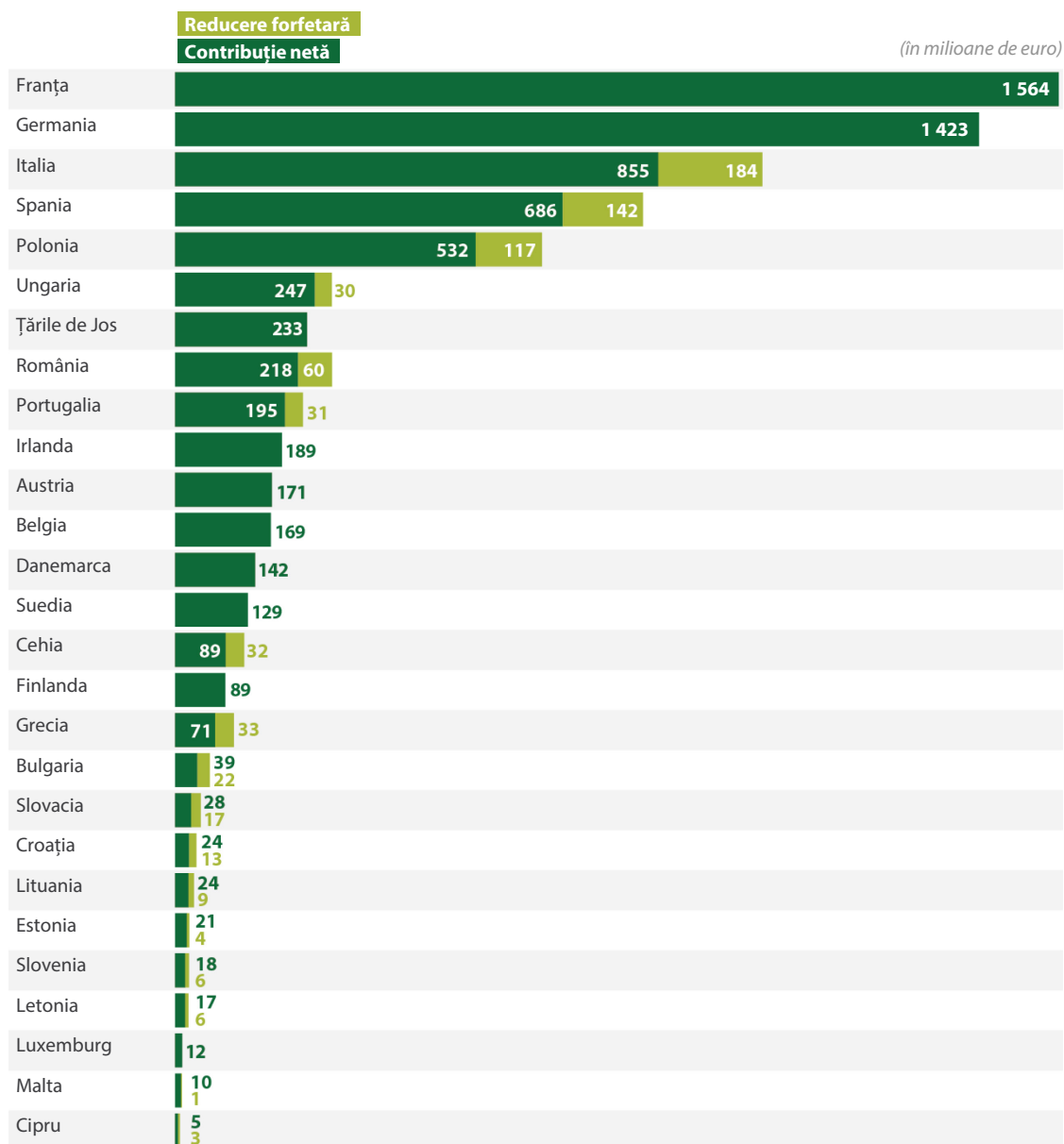
Prezentul raport a fost adoptat de Camera V, condusă de domnul Jan Gregor, membru al Curții de Conturi, la Luxemburg, în ședința sa din 9 iulie 2024.

Pentru Curtea de Conturi

Tony Murphy
Președinte

Anexe

Anexa I – Contribuțiile nete ale statelor membre la resursa proprie bazată pe deșeurile de plastic în 2023 și reducerile corespunzătoare

Sursa: Curtea de Conturi Europeană, pe baza tabelului 3 din bugetul rectificativ al UE nr. 4 pentru exercițiul financiar 2023.

Acronime

DG BUDG: Direcția Generală Buget

DG ENV: Direcția Generală Mediu

Eurostat: Oficiul pentru Statistică al Uniunii Europene

OIREP: organizație care implementează răspunderea extinsă a producătorilor

PNB: produs național brut

REP: răspunderea extinsă a producătorilor

SPPW: statistici privind deșeurile de ambalaje din plastic

TVA: taxa pe valoarea adăugată

VNB: venit național brut

Glosar

Abordarea bazată pe introducerea pe piață: metoda de estimare a deșeurilor de ambalaje din plastic în momentul în care produsul este furnizat pentru distribuție, consum sau utilizare. Estimarea se bazează în principal pe datele furnizate de producătorii de ambalaje din plastic.

Organizație care implementează răspunderea extinsă a producătorilor: organism înființat de producători pentru a-și îndeplini obligațiile care le revin în ceea ce privește impactul produselor lor asupra mediului.

Răspunderea extinsă a producătorilor: abordare care adaugă printre responsabilitățile în materie de mediu ale producătorului și etapa post-consum din ciclul de viață al unui produs, inclusiv reciclarea și eliminarea.

Răspunsurile Comisiei

<https://www.eca.europa.eu/ro/publications/sr-2024-16>

Calendar

<https://www.eca.europa.eu/ro/publications/sr-2024-16>

Echipa de audit

Rapoartele speciale ale Curții de Conturi Europene prezintă rezultatele auditurilor sale cu privire la politicile și programele UE sau la diverse aspecte legate de gestiune aferente unor domenii bugetare specifice. Curtea de Conturi Europeană selectează și concepe aceste sarcini de audit astfel încât impactul lor să fie maxim, luând în considerare riscurile la adresa performanței sau a conformității, nivelul de venituri sau de cheltuieli implicat, evoluțiile viitoare și interesul politic și public.

Acest audit al performanței a fost efectuat de Camera de audit V – Finanțarea și administrarea Uniunii, condusă de domnul Jan Gregor, membru al Curții de Conturi Europene. Auditul a fost condus de domnul Lefteris Christoforou, membru al Curții de Conturi Europene, asistat de Theodosios Tsiolas, șef de cabinet, și Panagiota Liapi, atașată în cadrul cabinetului; Alberto Gasperoni, manager principal; José Parente, coordonator; Diana Voinea, coordonatoare adjunctă, Tadhg Ó Caoimh, Eda Caliskan și Marco Fians, auditori. Giuliana Lucchese a asigurat sprijin pentru concepția grafică.

De la stânga la dreapta: Panagiota Liapi, Alberto Gasperoni, José Parente, Diana Voinea, Lefteris Christoforou, Tadhg Ó Caoimh, Eda Caliskan, Marco Fians și Theodosios Tsiolas.

DREPTURI DE AUTOR

© Uniunea Europeană, 2024

Politica Curții de Conturi Europene referitoare la reutilizare este definită în [Decizia nr. 6-2019 a Curții de Conturi Europene](#) privind politica în materie de date deschise și reutilizarea documentelor.

Cu excepția cazului în care se precizează altceva (de exemplu, într-o mențiune separată indicând drepturile de autor), conținutul elaborat de Curtea de Conturi Europeană pentru care UE deține drepturile de autor face obiectul licenței [Creative Commons Atribuire 4.0 Internațional \(CC BY 4.0\)](#). Prin urmare, ca regulă generală, reutilizarea este autorizată cu condiția menționării adecvate a autorilor și a indicării eventualelor modificări. Reutilizatorul conținutului elaborat de Curtea de Conturi Europene nu poate altera sensul sau mesajul inițial. Curtea de Conturi Europene nu răspunde pentru eventualele consecințe ale reutilizării.

Este necesar să obțineți o permisiune suplimentară în cazul în care un anumit conținut prezintă persoane fizice ce pot fi identificate, de exemplu, în cazul fotografiilor în care apar membri ai personalului Curții de Conturi Europene sau în cazul în care conținutul include lucrări ale unor terți.

Dacă se obține o astfel de permisiune, ea anulează și înlocuiește permisiunea de natură generală menționată mai sus și va indica în mod clar eventualele restricții de utilizare.

Pentru a utiliza sau a reproduce un conținut pentru care UE nu deține drepturile de autor, poate fi necesar să obțineți o permisiune în acest sens direct de la titularii drepturilor de autor.

Programele informatice sau documentele care fac obiectul unor drepturi de proprietate industrială, cum ar fi brevetele, mărcile, desenele și modelele înregistrate, logourile și denumirile, sunt excluse din politica Curții de Conturi Europene referitoare la reutilizare.

Familia site-urilor instituționale ale Uniunii Europene care sunt incluse în domeniul europa.eu oferă linkuri către site-uri terțe. Deoarece Curtea de Conturi Europene nu are control asupra acestor site-uri, sunteți încurajați să verificați politica aplicată de ele în ceea ce privește respectarea vieții private și drepturile de autor.

Utilizarea logoului Curții de Conturi Europene

Logoul Curții de Conturi Europene nu poate fi utilizat fără acordul prealabil al Curții de Conturi Europene.

HTML	ISBN 978-92-849-2885-9	ISSN 1977-5806	doi:10.2865/184736	QJ-AB-24-018-RO-Q
PDF	ISBN 978-92-849-2858-3	ISSN 1977-5806	doi:10.2865/88394	QJ-AB-24-018-RO-N

În ianuarie 2021, UE a introdus o nouă resursă proprie, bazată pe deșeurile de ambalaje din plastic nereciclate generate de statele membre. În 2023, aceasta s-a ridicat la 7,2 miliarde de euro, reprezentând 4,0 % din veniturile totale ale UE. Curtea a evaluat introducerea acestei noi resurse proprii. Concluzia a fost că statele membre nu erau suficient de bine pregătite și că datele utilizate nu erau suficient de comparabile și de fiabile. Acțiunile Comisiei au îmbunătățit calitatea datelor, dar nu au sosit în timp util. Curtea recomandă Comisiei să aplice învățămintele desprinse din introducerea acestei noi resurse, să amelioreze comparabilitatea și fiabilitatea datelor și să atenueze riscul ca deșeurile trimise reciclatorilor să nu fie de fapt reciclate.

Raport special al Curții de Conturi Europene prezentat în temeiul articolului 287 alineatul (4) al doilea paragraf TFUE.

CURTEA DE
CONTURI
EUROPEANĂ

Oficiul pentru Publicații
al Uniunii Europene

CURTEA DE CONTURI EUROPEANĂ
12, rue Alcide De Gasperi
1615 Luxembourg
LUXEMBURG

Tel. +352 4398-1

Întrebări: eca.europa.eu/ro/contact

Website: eca.europa.eu

Twitter: @EUAuditors